СУБОТА, 12 ЛЮТОГО 2005 РОКУ. № 27 (3527)

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

КОНГРЕСМЕНИ ГОТОВІ АКТИВНО ЛОБІЮВАТИ ІНТЕРЕСИ НАШОЇ ДЕРЖАВИ

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Учора Голова Верховної Ради України Володимир Литвин зустрівся з делегацією американських конгресменів на чолі із сенатором-республіканцем Джоном МакКейном. У складі делегації до Києва також прибула конгресмен-демократ Хіларі Клінтон. Під час переговорів було обговорено шляхи зміцнення американо-українських відносин у світлі демократичних виборів, що відбулися в Україні, і недавньої заяви Держсекретаря США Кондолізи Райс про готовність Вашингтона активніше співробітничати з нашою державою. Конгресмени також заявили про надання допомоги Україні на шляху її вступу до СОТ і ЄС.

Українська сторона знову порушила питання про скасування Конгресом поправки Джексона—Веніка, що має стати реальною демонстрацією практичних кроків сторін назустріч одна одній. Заокеанських гостей прийняли також Президент України Віктор Ющенко та Прем'єр-міністр Юлія Тимошенко.

■ АКЦІЇ

Севастопольські депутати оголосили голодовку

Десять депутатів Севастопольської міськради пообіцяли не залишати приміщення, доки влада не забезпечить теплом їхніх виборців. У такий екстремальний спосіб вони вирішили привернути увагу влади до надзвичайної ситуації в місті.

Новопризначений голова міської держадміністрації Сергій Іванов каже: так сталося через те, що Севастопольська ТЕЦ не уклала угод з «Нафтогазом України», та наголошує, що жодної «політики» і саботажу тут немає, просто належна кількість газу не потрапляє у трубу на Севастополь. Він заявив, що прокуратура міста за зловживання службовим становищем порушила карну справу, після детального розслідування пообіцяла назвати всіх винних. За його словами, про стан у Севастополі поінформовано Президента та Прем'єр-міністра України.

(Закінчення 2-й стор.).

На знімку: біля будинку міськради пікети представників Спілки радянських офіцерів і КПУ.

Фото Володимира ВЕВДЮКА (Укрінформ).

Голова Верховної Ради України Володимир Литвин направив телеграми співчуття Голові Ради Федерації Федеральних Зборів Російської Федерації Сергію Миронову та Голові Державної Думи Федеральних Зборів Російської Федерації Борису Гризлову.

«Українські парламентарії поділяють скорботу російського народу з приводу трагічної загибелі шахтарів» на шахті «Єсаульська» у Кемеровській області, — йдеться в телеграмах.

Голова Верховної Ради України передав щирі співчуття рідним і близьким загиблих і побажання найшвидшого одужання потерпілим.

■ ПАРТІЙНІ РЯДКИ

Назрів попит на політичну силу, яка консолідує націю

Народну Аграрну партію України перейменовано на Народну партію. Таку пропозицію Голови Верховної Ради, голови партії Володимира Литвина підтримав VII позачерговий з'їзд НАПУ.

Виступаючи на зібранні, глава парламенту пояснив свою ініціативу: «Наша любов до землі, тяжіння до селян звужують можливості партії, роблять для неї затісною вибрану з самого початку одежину». Її, цю одежину, переконаний Володимир Литвин, слід перекроювати, до того ж на виріст. Залучення нових політичних сил та течій, розширення соціальної бази — усе це нарощуватиме політичний вплив партії для розв'язання нагальних проблем, насамперед села, вважає він.

І хоча президентські вибори дали Україні нового главу держави, однак у країні ще тривають нестандартні настрої.

(Закінчення 2-й стор.).

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

До влади — через «єдине вікно»

«Ми запропонуємо модель, за якої український бізнес стане конкурентоспроможним», — пообіцяв Президент України Віктор Ющенко під час наради із активом Донецької області. «Той, хто платить регулярно податки і має чесні стосунки, — я хочу, щоб він не знав, хто такий фінінспектор», — сказав Президент. Він покритикував обласну владу за низькі темпи розвитку малого й середнього бізнесу: щоб зареєструвати свою справу, потрібно 15 місяців і 62 довідки. «Ми поставимо перед урядом умови: перейти до організації малого бізнесу за принципом «єдиного вікна», — зазначив глава держави.

(Закінчення 2-й стор.).

Фото УНІАН.

Пенсії не зменшуватимуть, але із «зрівнялівкою» буде покінчено

заявив новий Міністр праці і соціальної політики України В'ячеслав Кириленко. Що не кажи, а соціальна сфера, мабуть, найвідповідальніша і найпублічніша в обов'язковому списку добрих справ уряду. Адже саме за рівнем життя населення судять про дієвість влади. Від попередників новому Кабінету Міністрів дісталася пенсійна «свиня». На жаль, не у вигляді скарбнички. Бо Пенсійний фонд не в змозі сповна профінансувати підвищені у вересні минулого року пенсії. Потрібні додаткові кошти із бюджету.

(Закінчення 4-й стор.).

■ Я ВАМ ПИШУ...

Робота однакова, а виплати — різні

Більш як 40 років працювала психіатром, з них останні 32 — у Республіканській психіатричний лікарні з суворим наглядом у Дніпропетровську. Звільнилася в 2000 році. Та чомусь мене і моїх колег — непрацюючих пенсіонерів — обійшов Закон про зміни до статті 60 Закону України «Про пенсійне забезпечення», який набрав чинності з 15 серпня 2003 року. Не розумію, чому така велика різниця у пенсіях лікарів-психіатрів, адже ми всі працювали в однакових умовах і з особливо небезпечними хворими.

Було б справедливо перерахувати пенсію за обліком психіатричного стажу в подвійному розмірі і для працівників, котрі вийшли на пенсію до 15 серпня 2003 року.

Зоя МАКСИМЕНКО.

Дніпропетровськ.

13 февраля в Украине облачная погода с прояснениями, снег, местами налипание мокрого снега. На дорогах гололедица. Порывы ветра 15-20 м/с, метели. Температура ночью 4—9 градусов мороза, днем от 1 градуса мороза до 4 тепла. 14—15 февраля — ночью снег, мокрый снег, днем местами небольшой. Температура ночью 2—7 градусов мороза, днем от 3 мороза до 2 тепла

ПОЛІТИКА

СУБОТА, 12 ЛЮТОГО 2005 ■ № 27 (3527)

Петро СИМОНЕНКО, лідер Компартії України: «Я звертаюся до Президента Ющенка з пропозицією обговорити і подати на затвердження Верховної Ради нашу кандидатуру на посаду Генерального прокурора як кандидатуру від справжньої політичної і світоглядної опозиції»

Роман БЕЗСМЕРТНИЙ, віце-прем'єр-міністр: «Нас чекає серйозна адміністративна реформа — завтра вийде указ про повну зміну в системі центральної влади»

■ ПЕРШІ КРОКИ

Нова команда відмовляється від бізнесу

Миколаївцям представлено нового голову облдержадміністрації Олександра Садикова. 40-річний керівник родом з Миколаєва, працював директором виробничого кооперативу і виробничо-комерційної компанії. З 1996 року і до нинішнього призначення був головою ради акціонерного комерційного банку «ЮНЕКС».

Свою діяльність Олександр Валерійович почав зі спроби розв'язання болючих питань, пов'язаних із ситуацією на Чорноморському суднобудівному заводі. Протягом місяця він представить програму розвитку області, де буде окреслено коло пріоритетних завдань, у тому числі в сільському господарстві, розвитку підприємництва, інформаційній політиці.

Нову команду керівників, за словами О. Садикова, підібрають за принципами професіоналізму, порядності і чесності. А заступники глави адміністрації, призначені на ці посади, цілком відповідають цим якостям і вже відмовилися від ведення власного бізнесу. Як заявив на представленні нового голови облдержадміністрації Перший віце-прем'єр-міністр України Анатолій Кінах, за інтегральними показниками 2004 року Миколаївщина — на 24-му місці в Україні. Тому новій команді доведеться докласти зусиль, щоб вивести область на гідний рівень.

Олена ІВАШКО.

Миколаїв.

Від нових керівників чекають конкретних справ

Учора в регіонах України тривало представлення нових керівників. Так, Перший віце-прем'єр Анатолій Кінах побажав успіху голові Запорізької області Юрію Артеменку, а державний секретар України Олександр Зінченко мав представити нового голову Харківської обласної держадміністрації Арсена Авакова.

Віце-прем'єр з гуманітарних питань Микола Томенко представив голів Кіровоградської, Полтавської і Черкаської облдержадміністрацій — Едуарда Зейналова, Степана Бульбу та Олександра Черевка. А нові глави облдержадміністрацій Чернівецької — Микола Ткач, Рівненської — Василь Червоній та Вінницької — Олександр Домбровський дякували за довіру віце-прем'єрові з питань адміністративно-територіальної реформи Роману Безсмертному.

Тепер черга за новими проектами і конкретними справами.

Присягу писав власноруч

Привести повністю нову «команду молодих менеджерів» пообіцяв голова Херсонської облдержадміністрації Борис Силенков. Бо тільки так, вважає він, можна підняти область з ганебного 26-го місця з усіх економічних показників.

Після того, як Перший віце-прем'єр-міністр Анатолій Кінах зачитав указ Президента і висловив упевненість, що «на Херсонщині покладено край кадровій метушні», Борис Віталійович, поклавши руку на Конституцію, виголосив власноруч написану присягу.

Журналістам Силенков пообіцяв бути доступним, про стосунки з правоохоронними органами, які його переслідували, але порушені кримінальні справи позакривали, висловився цілком однозначно: «Всіх прощаю, але нікому не забув». Про нововведення, то вже прибрав з коридору ОДА «портретну галерею» своїх десяти, починаючи з 1996 року, попередників, а ще пообіцяв, що буде щосуботи доступним для всього народу — з 9-ї до 17-ї години — вестиме прийом громадян в одному з райцентрів у присутності представників районної та неодмінно «силової» влади.

Алла БРУСИЛОВА.

Херсон.

Спеціальну економічну зону «Миколаїв» не ліквідують

З такою заявою виступив перед громадськістю області Перший віце-прем'єр-міністр України Анатолій Кінах. Він зазначив, що з висловлюваннями про закриття всіх спеціальних економічних зон і зон вільної торгівлі Міністр економіки Сергій Терьохін трохи поквапився. Припинять своє існування лише ті формування, через які здійснювали контрабанду, відмивали «брудні» гроші, робили незаконні операції. Що стосується СЕЗ «Миколаїв», то саме завдяки її діяльності вдалося вивести суднобудування на більш високий рівень, забезпечити заводи замовленнями, а людей — роботою. У стратегічних планах уряду суднобудування залишається пріоритетною галуззю, яку підтримуватиме держава. Заслугою Верховної Ради України Анатолій Кінах назвав продовження чинності Закону «Про державну підтримку суднобудування» на 2005 рік.

Назрів попит на політичну силу, яка консолідує націю

■ ПАРТІЙНІ РЯДКИ

(Початок на 1-й стор.).

Віра і невпевненість, побоювання і вичікування, схильність до компромісів і непримиримість — усе це в сукупності акумулює попит на політичну силу, здатну запропонувати і провадити зважену серединну лінію поведінки, в основі якої консолідація нації, наголосив Володимир Литвин. Тому, за словами Голови ВР, треба, по-перше, замислитися над місцем партії у системі політичних координат, по-друге, думати про перспективу партії.

Нині ми є свідками політичного структурування влади, і це нормально, вважає глава парламенту. Тому, на його переконання, з урахуванням усіх реалій і треба вибудовувати позицію і лінію партії. «Наша партія не брала участі у формуванні нового уряду, і не треба робити з цього трагедію», — зазначив В. Литвин і додав, що це треба обернути в перевагу. І тоді у політичної структури з'явиться можливість наполегливо обстоювати свою позицію.

Голова ВР вважає за потрібне підтримувати й вести постійний діалог з новою владою. Співпраця, на його переконання, треба будувати на основі зустрічних пропозицій, а діалог — на основі конструктивізму. А перевіркою на життєздатність партії будуть парламентські вибори 2006 року.

«Ми дещо запізнилися з підготовкою до них і маємо надолужувати втрачене, а відтак мобілізуватися і чітко визначитися, якою партія має бути і яку роль відіграватиме у політичній системі України», — наголосив Володимир Литвин. Він повідомив, що Михайла Гладія, який написав заяву про вихід із фракції аграрників, звільнено з посади першого заступника голови Народної партії (колишньої НАПУ). А ось відставка новопризначеного голови Хмельницької облдержадміністрації Віталія Олуйка, на переконання Голови ВР, — то «непорозуміння». Однак робити з цього трагедію не треба. Хоча так, за словами Володимира Литвина, в цивілізованих країнах не чинять.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Водночас народний депутат Сергій Шевчук повідомив, що склад Народної партії поповнили 59 колишніх членів Демократичної платформи НДП.

Першим заступником голови партії на з'їзді було обрано Ігоря Єремеєва, а заступниками стали Катерина Ващук, Катерина Фоменко, Василь Шпак, Олег Зарубінський і Валерій Мартиновський.

Делегати з'їзду внесли зміни у реєстраційні документи та схвалили звернення Народної партії «Маніфест національного єднання», в якому, зокрема, йдеться, що «перед Україною постали масштабні і складні завдання» — модернізація економіки, істотне підвищення рівня життя наших громадян, реформування політичної системи, прискорення інтеграції до європейських і світових економічних, безпекових і гуманітарних структур».

Політвиконкому Народної партії доручено розробити зразки партійного квитка та символіки партії і внести їх до 10 березня 2005 року на розгляд і затвердження політрадою. З'їзд доручив політраді і політвиконкому розробити проект національної доктрини розвитку сільського господарства України та внести його на розгляд наступного партійного з'їзду.

Олена ГОРБУНОВА.

До влади — через «єдине вікно»

(Початок на 1-й стор.).

Робота місцевої влади оцінюватиметься за кількістю створених робочих місць, рівнем безробіття та обсягом інвестицій. Віктор Ющенко заявив, що «інвестори бояться Донецька», причиною чого є монополізм і клановість регіональної економіки. Президент пообіцяв, що уряд вивчить результати приватизації 150—200 великих підприємств на предмет дотримання інвестиційних зобов'язань. У разі невиконання таких зобов'язань підприємство належить «повернути, згідно із законом, до державної власності і на новому тендері продати». Президент не виключив варіанта залишення об'єкта у державній власності із подальшим отриманням дивідендів і припустив, що такий варіант може очікувати на «Укртелеком» та «Криворіжсталь».

На прес-конференції Віктор Ющенко заперечив наміри масово закривати шахти.

— Наш курс — відкрити перспективи для тих шахт, які можуть заробляти і жити комерційно самостійно. Буде політика відкритих дверей для інвесторів, передусім національних. Дайте волю, можливості конкуренції — і 50 відсотків шахт можуть сьогодні працювати. Інший сектор — ті, кому на три-чотири роки потрібна спеціальна державна підтримка. І третя група — шахти, яким ні бюджет, ні ринок уже не допоможе. Гроші, які вкладаються зараз у таку шахту, треба віддати людям. Створити робочі місця для одних, для інших — вирішити їх долю через пенсійне законодавство.

Новопризначений голова Донецької обласної держадміністрації Вадим Чупрун назвав головною проблемою регіону відсутність довіри між владою, бізнесом і людьми. «Ефективність і прозорість влади —одна з тез, із якими я прийшов до вас», — сказав голова області. Він попросив підтримки у активу області та Президента у виконанні намічених планів і висловив сподівання, що незабаром Донеччина стане не об'єктом критики, а прикладом для інших.

Ліна КУЩ.

Президент сказав:

Учора Перший віце-прем'єр-міністр Анатолій Кінах представив нового керівника Луганської області Олексія Данилова. З ним веде розмову наш власний кореспондент.

— Олексію М'ячиславовичу, як пройшов ваш перший робочий день?

— Перш ніж переступити поріг свого нового кабінету, я побував у святих місцях Луганщини, потім зібрав штаб «Нашої України», з яким працював під час президентських виборів (а це був дуже складний час), ще раз подякував людям за роботу і попрощався з ними. У перший же день відбулася моя зустріч з головою Луганської облради Віктором Миколайовичем Тихоновим. Говорили довго. Я зрозумів, що подальші наші відносини залежатимуть від мудрості цієї людини і її оточення. Якщо ми швидко досягнемо взаєморозуміння, працювати буде спокійніше і простіше.

ДОВІДКА «ГОЛОСУ УКРАЇНИ»

Олексій ДАНИЛОВ — голова Луганської облдержадміністрації. Народився 7 вересня 1962 року в місті Червоний Луч на Луганщині. Закінчив Луганський педінститут, Східноукраїнський університет і Луганський інститут внутрішніх справ. З 1994 по 1997 рік працював міським головою Луганська, з 1999 року — старшим викладачем Східноукраїнського державного університету. Один з лідерів партії «Яблуко», член політради, заступник голови партії. З 2002 року працював заступником директора Інституту європейської інтеграції і розвитку. Під час президентських виборів 2004 року очолював Луганський виборчий штаб Віктора Ющенка.

— З якою проблемою ви зіткнулися в перший день, як очолили область?

— Я повернувся з Києва до регіону, коли снігопади вже припинилися, але деякі населені пункти до того часу продовжували залишатися в сніговому полоні. Дороги до них не було розчищено, і населення опинилося в ізоляції. Я вважаю, що і автодорожники, і управління МНС у Луганській області спрацювали погано. Довелося виправляти ситуацію. Крім того, у Стаханові без опалення сьогодні залишаються 12 будинків. Причина такої ситуації банальна: одне приватне підприємство взяло в оренду котельню,

Боляче не буде

■ ПІДСУМКИ ТИЖНЯ

День уряду в парламенті не продемонстрував раніше обіцяної небаченої співпраці гілок влади. Утім, на українській політичній кухні нині так спекотно, що на перший млинець не звернули уваги.

Новим міністрам було вочевидь не до дня уряду з питання організації оздоровлення дітей улітку та розвитку «Артека». За словами міністра у справах сім'ї, дітей та молоді Юрія Павленка, який виступав у вівторок у Верховній Раді, «усі розбіглися по своїх норах і працюють не підіймаючи голови».

Уряд прийняв рішення про здачу депутатських мандатів тими, хто пройшов у парламент за партійними списками. Майже всі написали заяви. А 16 мажоритарників, що перейшли на роботу до Кабміну, зроблять це лише після прийняття ВР законопроекту про продовження на два місяці термінів довиборів в одномандатних округах. В іншому разі, на їхню думку, під загрозу поставлено долю політреформи та зміни до держбюджету-2005, який внесуть на розгляд 15 березня.

Дискутували і про партійну приналежність членів Кабміну. Міністр праці та соцполітики В'ячеслав Кириленко вважає, що партійна приналежність членів уряду допоможе виборцям краще орієнтуватися. Із ним незгоден Юрій Луценко. Глава МВС, котрий нещодавно шокував своїх підлеглих, розплатившись за себе в їдальні, уже призупинив членство в Соцпартії і закликав підлеглих забути про політику.

Із парламенту не лише йдуть. Більш як половина членів Комітету з питань паливно-енергетичного комплексу виступили проти керівництва ним екс-віце-прем'єра Андрія Клюєва, що повернувся до ВР. Йому запропонували подати у відставку. У разі відмови питання винесуть на розгляд парламенту 1 березня.

Не найкращі часи переживають і есдеки. Народний депутат Ігор Шурма заявив, що робляться спроби «знищити фракцію СДПУ(о)» з метою «покласти частину партії до ніг одного з колишніх членів СДПУ(о), який створюватиме нову соціал-демократичну партію». Монолітність партії — одне з питань з'їзду, призначеного на 12 березня в Одесі. СДПУ(о) веде переговори з «Трудовою Україною» та Партією регіонів про створення блоку для участі у виборах-2006.

Цього тижня пролунала ще низка заяв. Президент збирається призначити народного депутата Сергія Соболєва своїм представником у парламенті. Із ВР відкликано державну програму приватизації, щоб внести нову й затвердити її у місячний термін. До 1 квітня буде розроблено проект адмінреформи. Нові чиновники в найближчі 7—10 днів залишать свій бізнес. Почато розробку єдиної системи моніторингу соціально-економічного розвитку регіонів. Україна може вступити до СОТ уже в другій половині року. А до його кінця держсекретар Олександр Зінченко пообіцяв покінчити з хабарами. У боротьбу з ними активно включилися чиновники. Переважно з допомогою кадрових чисток. Екс-міністр охорони здоров'я Андрій Підаєв побажав, щоб «усі оперативні перетворення відбувалися під наркозом». На що новий міністр Микола Поліщук пообіцяв, що «боляче не буде».

Яна СТАДІЛЬНА.

Інформаційний простір країни має бути поліфонічним — переконаний голова НСЖУ

Ігор Лубченко закликав «керівників усіх структур новопосталої влади не робити заяв, які можуть деморалізувати колективи ЗМІ, посіяти в їхніх працівників, а також передплатників і читачів зневіру в майбутньому цих видань.

Я не можу погодитися з тим, що газети та журнали міністерств і відомств хвалять свою галузь.

Скажімо, газета «Культура і життя» не галузь хвалить, пише про її проблеми, знайомить читацький загал з історією і сьогоденням мистецтва, культури, зосереджується на питаннях діяльності клубів, бібліотек, художніх секцій.

Так само чинив і журнал «Українська культура», по суті знищений чиновниками адміністрації попереднього президента.

А як позбавити українське вчительство педагогічних газет і журналів? Хто буде допомагати йому методичними порадами, розповідями про передовий досвід?»

Без державної підтримки, — йдеться у заяві, — ці та аналогічні видання не виживуть, бо вони не можуть поставити передплатну ціну, як, до речі, не ставлять її й інші видання. Але в інших виданнях є реклама, якої позбавлені галузеві газети і журнали.

— Національна спілка журналістів України давно говорить про необхідність роздержавлення ЗМІ. Але це не можна робити помахом руки голови ОДА чи держсекретаря. Треба передусім створити економічні умови для цього — передати редакціям приміщення, побудовані за кошти, які заробилися десятиліттями колективами, майно, зберегти за журналістами соціальні гарантії, — переконаний голова Національної спілки журналістів України.

Він нагадав: «Коли тираж газети комуністів Франції «Юманіте» впав до 3 тисяч, уряд цієї країни, щоб не допустити зникнення цього сегмента інформаційного простору, ввів податок на багатотиражні видання і одержані кошти спрямував на підтримку «Юманіте». То у Франції. А у нас?»

— Давайте спокійно, зважено обговорювати цю проблему, — закликає Ігор Лубченко.

Міністр обіцяє «Кодекс честі»

Саме «Кодекс честі державного службовця» невдовзі стане настільною книгою для всіх чиновників. Про його розробку повідомив Міністр юстиції України Роман Зварич на своїй першій прес-конференції.

Ще одним із напрямів діяльності міністерства буде повніше забезпечення захисту прав громадян. Для надання правової допомоги особам, які не можуть оплатити послуги кваліфікованих юристів, планувано зобов'язати адвокатів почергово надавати їм юридичні послуги в пільговому порядку не лише в кримінальних, а й в усіх інших справах. Крім цього, міністр наголосив на необхідності забезпечити прозору систему контролю за законністю прийняття судових рішень. Для цього планують створити інтернет-сайт, на якому висвітлюватимуться всі рішення і постанови, прийняті судами України. Отже, кожен зможе скласти оцінку дій суддів під час вирішення кожної судової справи. Це може стати одним із кроків здійснюваної у Мін'юсті програми «Чисті руки», спрямованої на створення чесного і порядного суддівського корпусу в нашій державі. Збираються розв'язати ще одну нагальну проблему Мін'юсту — забезпечення виконання судових рішень. На сьогодні в Україні, за словами міністра, виконується лише 55 відсотків цих рішень. Для порівняння: у країнах Європи — 80 відсотків. Найгірші показники спостерігаються в Донецькій, Львівській, Одеській та Вінницькій областях. Скоро голови відповідних управлінь юстиції особисто звітуватимуть про свою діяльність перед міністром.

А наостанок Роман Зварич пообіцяв проводити такі прес-конференції щонайменше раз на два тижні.

Наталя ВІЛАМОВА.

■ ФОТОФАКТ

Фото Володимира ТАРАСОВА (Укрінформ).

Держсекретар Польщі Ярослав Петрас та віце-прем'єр-міністр Олег Рибачук обговорюють перспективи європейської інтеграції України.

«Головне — це люди»

але зі своїми зобов'язаннями не впоралося. Сьогодні суд розглядає справу про повернення цього об'єкта в комунальну власність Стахановського виконкому і невиправдано її затягує. Вже зима закінчується, а тепла досі немає.

— Колишнє керівництво області ініціювало багато ефективних програм, спрямованих на економічний і соціальний розвиток регіону. Наприклад, з водопостачання, газифікації, будівництва житла. Ви маєте намір їх продовжувати чи у вас є свої варіанти такого розвитку?

— Виробляючи стратегію своєї діяльності, ми передусім враховуватимемо всі позитивні напрацювання колишньої влади з деяким коригуванням. Скажімо, працюючи з підприємцями, прагнутимемо прибрати той гніт, якому їх було піддано з боку структур податкової системи, міліції, СБУ тощо. В рамках закону, зрозуміло. Цими днями в мене відбулася бесіда з керівниками Алчевського металургійного комбінату. Я був вражений: люди інвестують в область більш як два мільярди гривень і по три—чотири місяці чекають, поки чиновник поставить свій підпис на документах. Час, витрачений на такого роду чекання, не тільки не працює на економіку регіону, а й загрожує її розвитку.

— Скажіть, Олексію М'ячиславовичу, як ви маєте намір працювати з народними депутатами України від Луганщини? Ви готові запропонувати їм ефективну форму співробітництва?

— Коли кажуть «народний депутат від Луганщини», у деяких людей з'являються асоціації, що саме ці парламентарії повинні в основному працювати над розв'язанням проблем регіону і виступати в ролі прохача або вибивали. Це — хибна думка. Як я розумію, народний обранець має мислити державними категоріями, а не в рамках, скажімо, одного Білокуракинського району. Від своїх депутатів ми насамперед чекаємо створення сильної законодавчої бази нашої країни. Поки доводиться говорити про лобіювання інтересів регіону, оскільки не всіх народних депутатів можна назвати патріотами Луганщини. Думаю, що після парламентських виборів-2006 запрацює інший парламент, що мислитиме і діятиме в масштабах всієї України. Я зустрівся з більшістю депутатів від Луганщини і можу сказати, що загалом є чітке розуміння і прийняття курсу нашої команди. Хоча багато хто був проти моєї кандидатури на посаду голови облдержадміністрації. Але є указ Президента, і вони готові працювати зі мною.

— На вас чекає велика робота над створенням нового іміджу області. Спочатку вона була червоною, потім —біло-блакитною...

— Гасло, з яким наша команда починає працювати, таке: «Луганчани — еліта нації». Можливо, ця заява здається дуже сміливою, а може, і дещо зухвалою. Але вважаю, в нашому регіоні живуть здібні, розумні, патріотичні люди, які через певні обставини були змушені діяти під диктування наявного режиму. Відчувши себе вільними, вони спрямують свої сили на творення. Віктор Ющенко дав нам таку настанову: головне — це люди. Це — найцінніше, що має Україна. Тому нашу увагу буде передусім спрямовано на життя простих луганчан. А щодо визначення області як біло-блакитної, то вже незабаром це відійде на другий план.

Алла АНТИПОВА.

Луганськ.

■ У НОМЕР

Дифамація чи оціночні судження?

Компартія України має намір оскаржити рішення Апеляційного суду Києва, який задовольнив позов лідера партії «Яблуко» Михайла Бродського до лідера КПУ Петра Симоненка і редакції газети «Комуніст» про захист честі і достоїнства, у Верховному Суді.

Комуністи зазначають, що згідно з чинними правовими нормами ніхто не може бути притягнутий до відповідальності за висловлення оціночних суджень, а відповідно до Європейської конвенції з прав людини кожен має право на свободу своїх поглядів.

Севастопольські депутати оголосили голодовку

(Початок на 1-й стор.).

Котельні не постачають тепло в житлові будинки, школи, дитячі садки. У понад 30 школах припинено навчання, зачинено всі дитячі садки.

Газ в місто не надходить давно. Міська влада й депутати, намагаючися не раз вирішити цю проблему, зверталися до найвищих інстанцій. Держадміністрація низько кланялася колишній владі, але безрезультатно. Севастопольці стомилися виходити на вулиці, перекривати траси. А в цей час великий постачальник природного газу на півострові — компанія «Чорноморнафтогаз» — тимчасово припинила подачу газу бахчисарайському комбінату «Будіндустрія» для того, щоб збільшити подачу блакитного палива севастопольцям. У Криму обмежено подачу газу й на красноперекопський завод «Бром» — на 40 відсотків на добу, на чверть — Кримському содовому заводу. На межі закриття школи, дитсадки і лікарні Сімферополя, інших міст.

...Загалом Крим отримує від «Чорноморнафтогазу» 9,3 мільйона кубометрів палива на добу, торік максимальний рівень постачання становив 8,8 мільйона. На 125 мегават порівняно з торішнім збільшився нині й ліміт електроспоживання для Криму, перебір електроенергії став постійним. Та незважаючи не рекордне збільшення, встановленого ліміту бракує, перебір електрики став постійним. На щастя, до масового відключення споживачів електроенергії справа ще не дійшла. Надія у кримчан лише не потепління.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

НОВИНИ

СУБОТА, 12 ЛЮТОГО 2005 ■ № 27 (3527)

Шістнадцять урятованих моряків — членів екіпажу затонулого 2 лютого поблизу берегів Японії судна «Аурелія» прибули до Одеси

Із продажу в крамницях кількох провінцій Канади вилучено два види вина українського виробництва, на етикетках яких зображений Йосиф Сталін

■ У НОМЕР

Меморіальна дошка випускнику

Чернігів. На фасаді середньої школи № 27 урочисто відкрито меморіальну дошку воїну-«афганцю» Олегу Шаповалову, який героїчно загинув у 1984 році. Випускник освітнього закладу своїм мужнім вчинком врятував багатьох бойових побратимів від смерті. Вчителі, друзі, представники влади поділилися спогадами про кавалера ордена Червоної Зірки, закликали нащадків берегти пам'ять про славного земляка.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Вашу руку, художники і поети!

Тернопільська область. Ще одна виставкова зала з'явилася у Тернополі. Її облаштовано в приміщенні обласної державної телерадіокомпанії. Журналісти мають намір наблизити мистецтво до народу. У новій залі картини, інші мистецькі твори зможуть побачити тисячі людей — завдяки телебаченню. Першим у новій залі виставив свої полотна відомий в області художник і письменник Петро Шпорчук.

Це не єдиний проект тернопільських теле- і радіожурналістів. Популярною є телепрограма «Про що мовчить картина» — цікаві розповіді про художників, історії написання їхніх полотен. Є кілька мистецьких радіопрограм.

Журналісти підтримують не тільки художників. Вони оголосили про здійснення ще одного проекту — «На крилах поезії», завдяки якому потрапити на телеекран і в радіостудію має шанси передусім талановита молодь із сільської глибинки.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

■ ПРОТЕСТ

Світлозвукові пікети

Херсон. Майже годину у світлозвуковому пікеті перебував Херсонський міськвиконком. Понад два десятки легкових автомобілів з «шашечками» тісним колом кружляли навколо владного олімпу з увімкненими світловими та звуковими сигналами. Так херсонські таксисти протестували проти рішення про підвищення розміру податку з 60 до 120 гривень на місяць.

За словами заступника міського голови Юрія Христича, який вийшов до пікетників, міськрада розгляне вимоги перевізників, і можливо, знизить ставку до 70 гривень. А таксисти висловлювали невдоволення: навіщо треба спершу їх провокувати й доводити ситуацію до крайнощів?

Алла БРУСИЛОВА.

Коментар юридичного відділу редакції

Херсонські таксисти, як і всі фізичні особи — суб'єкти підприємницької діяльності, котрі обрали спрощену систему оподаткування (зокрема особи, які працюють на єдиному податку), з 1 січня цього року мають сплачувати, окрім податку, ще й страхові внески на загальнообов'язкове державне соціальне та пенсійне страхування. Це стало можливим завдяки Закону «Про Державний бюджет України на 2005 рік», який встановив, що єдиний податок в повному обсязі зараховується до місцевого бюджету і не розподіляється, як раніше, між відповідними фондами. Отже, сьогодні підприємці-«спрощенці» щомісяця мають сплачувати від 20 до 200 грн. єдиного податку (встановлюється органами місцевого самоврядування) і 83,84 грн. внесків до Пенсійного фонду. При цьому не має значення, чи мав підприємець роботу і чи отримував дохід протягом звітного періоду. Запровадження такого механізму сплати податку і зборів суперечить статті 7 Закону «Про систему оподаткування», яка забороняє змінювати податкові ставки і механізм справляння податків і зборів законами про державний бюджет на відповідний рік. Виходом із ситуації, яка штовхає людей на протестні акції, може стати прийняття закону про спрощену систему оподаткування, який, нарешті, розставить всі крапки на «і», або негайне внесення відповідних змін до закону про Державний бюджет України.

Фото автора.

На знімку: пікети херсонських таксистів.

Керівник бачить: бойова підготовка кульгає. Але треба дійти до стандартів НАТО

Триває огляд новим цивільним міністром оборони своїх володінь. Після відвідування військового ліцею Анатолій Гриценко побував у навчальному центрі «Десна». Це зразково-показовий об'єкт, куди зазвичай возять на екскурсію журналістів, щоб показати, як іде підготовка молодих кадрів. На жаль, цього разу побачене не справило враження на вище військове керівництво. Було визнано, що рівень бойової підготовки нижче за середній. За словами міністра, сьогодні армія не забезпечена всім необхідним. «І це питання, з одного боку, фінансування, з другого — здорового глузду і пріоритетів», — вважає ***А. ГРИЦЕНКО (на знімку).***

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

На своїй першій прес-конференції на посаді керівника військового відомства Анатолій Гриценко заявляв, що вимоги до рівня бойової готовності військ, до організації бойового навчання сьогодні пов'язані з євроатлантичними перспективами України. Тоді ж він сказав, що не має ілюзій щодо стану Збройних сил, і відзначив сприятливу ситуацію для України в контексті відсутності масштабних воєнних загроз. Це дає можливість, за словами цивільного міністра оборони, зосередиться на оптимізації структури, чисельності і підготовки військ і поступово довести їх до вимог і стандартів, що діють у країнах НАТО.

Що стосується термінів вступу до НАТО, то вони міністра... не цікавлять. Про це він сам сказав під час перебування в навчальному центрі «Десна». Очевидно, для аналітика Гриценка важливий процес, результат — вторинний. Поки що його хвилює, як швидко наша армія зможе вийти хоча б на середній за стандартами НАТО рівень підготовки.

Крім євроатлантичних пріоритетів, у Міноборони є й інші обов'язкові для виконання заходи. Такі, як боротьба з корупцією. Найуразливішим для хабарництва місцем у військовому організмі, мабуть, є військкомати. Анатолій Гриценко пообіцяв, що незабаром можна буде відкупитися від армії на законних підставах. «Відкупні» підуть до бюджету, а не в особисті кишені мобілізаційних командирів.

Уже в березні парламент може прийняти закон про скорочення термінів строкової служби з півтора до одного року. Цей крок логічний з урахуванням переходу армії на контрактну основу. До речі, новий міністр запевнив, що це може статися вже 2010 року. Раніше реформатори ВР України пророкували вітчизняну контрактну оборонну структуру лише з 2015 року.

Зрозуміло, що механічно прискорити втілення мрії про професійну армію в життя неможливо. Тут має бути матеріальна зацікавленість військових. А для цього треба підвищити їм оклади і вирішити квартирне питання.

Ольга ВАУЛІНА.

Міністр відвідує навчальні заклади без попереджень

Такий стиль роботи буде в міністра освіти і науки Станіслава Ніколаєнка. Про це він, зокрема, повідомив на своїй першій прес-конференції. До речі, він уже так діє: побував у школах Києва та Броварського району, в Кіровограді. «Так буде краще, — зауважив міністр, — бо не відвертатиме увагу людей і матимемо реальну картину життя».

На прес-конференції з'ясувалося, що Міносвіти розробляє кілька пріоритетних напрямів, серед яких — якість і доступність нашої освіти з погляду на європейську інтеграцію, зокрема у площині приєднання до Болонського процесу. Наприкінці травня в Норвегії відбудеться зібрання учасників Болонського клубу, де міністри більш як 30 країн прийматимуть рішення про визнання нашої освіти.

Станіслав Ніколаєнко повідомив, що звернувся з листом до всіх голів облдержадміністрацій, в якому просив сприяти розв'язанню проблем школи. Адже за допомогою місцевої влади можна вирішити чимало проблем учителів. Приміром, допомогти їм одержувати безпроцентні кредити або погашати відсотки кредиту.

Водночас Міносвіти жорстко виступатиме проти псевдоосвіти, адже сьогодні існує понад тисячу (!) філій різних вузів. Тільки у Криму їх більш як 130. Не можна обманювати людей, імітуючи навчальний процес. У боротьбі з корупцією планують передусім використовувати фінансові та соціальні важелі. Якщо сьогодні вчитель має оклад 316 гривень, а професор —750 (це після підвищення з 1 січня), то держава сама диктує людині шляхи виживання, наголосив Станіслав Ніколаєнко.

Більше уваги приділятиметься формуванню інформаційного забезпечення науки і освіти, бо у вузах є тисячі комп'ютерних комплексів, але вони не об'єднані в загальну інформаційну мережу.

Важливий також пріоритет програми «Щасливий учитель — щасливий учень». «Тільки щасливий вчитель може зробити учня, студента щасливим», — наголосив міністр. Міністерство більше працюватиме над відродженням духовності й моралі в суспільстві. Тут варто запровадити досвід Швеції та інших європейських країн, коли один день на тиждень безплатно відчинені двері всіх театрів для студентів.

Турбує відомство і втілення в життя наукових винаходів і патентів. Адже сьогодні з тисячі зареєстрованих патентів доходить до виробництва лише шість (0,6%), тоді як у Фінляндії зі ста патентів — близько 30%.

Особливо гостро стоїть питання здоров'я дітей. Зокрема, планується розробити комплекс «Козацький гарт», створювати спортивні майданчики поблизу шкіл, для чого не потрібно великих коштів.

На запитання, чи зменшаться нарешті суми хабарів для батьків, міністр відповів коротко: «Не давайте». Непростими виявилися запитання про повернення до п'ятибальної системи, шкільної форми. Він зазначив, що після проведення анкетування серед учнів, учителів і батьків думки розділилися майже порівну. Отже, варто звернутися до громадськості, зробити всеукраїнське соціологічне дослідження.

Людмила ОПАНАСЕНКО.

Пенсії не зменшуватимуть, але із «зрівнялівкою» буде покінчено

(Початок на 1-й стор.).

Однак Кириленко заявив, що планку пенсійних розрахунків уряд Тимошенко триматиме на рівні. І у вітчизняного пенсіонера не заберуть жодної копійки. Боргів і затримок у виплатах також не допустять. А головне — розпочнуть боротьбу із «зрівнялівкою» у нарахуванні пенсій. По суті, уряд Віктора Януковича звів нанівець саму ідею соціальної справедливості стосовно громадян похилого віку, які перебувають на заслуженому відпочинку. За словами соціального міністра, найближчим часом почнеться диференціація пенсій — кожному діставатиметься за трудовим внеском. Але при цьому розмір виплат не «урізатимуть». Пенсії будуть тільки зростати.

Міністерство праці і соціальної політики відтепер почне працювати по-новому. Серед його головних пріоритетів глава відомства назвав євроінтеграцію. І пояснив, що намагатиметься запровадити в Україні європейські соціальні стандарти. Для цього незабаром на ратифікацію парламенту буде представлено шість із дев'яти пунктів Європейської соціальної хартії, що стосуються оплати праці, безробіття тощо.

Хочеться вірити, що лейтмотив цих заяв не популістський. Очевидно В'ячеслав Кириленко, філософ за освітою, добре знайомий із законом збереження енергії — ніщо з нічого не буває. Тому він виступає за тісне співробітництво з Мінфіном і Мінекономіки, розуміючи, що від стану економіки залежить благополуччя громадян.

А поки що першим кроком нового уряду назустріч людям стане підвищена премія жінці при народженні дитини. Для цього треба вишукати 3 млрд. грн. За словами Кириленка, цю суму обов'язково знайдуть і врахують під час коригування бюджету на нинішній рік. Не відкладатимуть у довгу шухляду і реформу оплати праці. Соціальний міністр запевнив, що вже через кілька місяців буде збільшено мінімальну заробітну плату. Поки що вона на 70 гривень менша від мінімальної пенсії.

Ольга ВАУЛІНА.

■ ЦИФРА

1 млн. 246 тис. грн.

митних платежів тільки за один автомобіль престиж-класу, який перетнув автоперехід «Ягодин», що на українсько-польському кордоні, надійде в дохід держави. Такі легковики виготовляються на спецзамовлення. У світі машин такого класу небагато. Автомобіль не лише здивував митників, а й додав їм настрою. Адже із збором митних платежів цього року сутужно. А тут одразу отака удача.

Микола ЯКИМЕНКО.
Волинська область.

Азартність стала карною

■ А ЯК У НИХ?

З ініціативи Міністерства громадської безпеки КНР із кінця січня у внутрішніх районах Китаю розгорнуто масштабну кампанію з боротьби з незаконними лотереями й азартними іграми, у якій задіяні представники правоохоронних органів, суду, прокуратури, відомств пропаганди, телекомунікації, туризму, банківського контролю, культури, освіти, митниці і фінансів.

Незважаючи на те, що гральний бізнес заборонений законом, на всій території КНР, за винятком Макао, де він є основним джерелом поповнення бюджету, у країні діють тисячі підпільних гральних будинків. Наголос під час кампанії зроблено на закритті таких закладів, а також припиненні азартних ігор у мережі Інтернет. З середини січня заарештовано 597 осіб, замішаних в організації підпільної комп'ютерної мережі, що прокрутила вже приблизно більш як 60 млн. дол. і обплутала 22 провінції та найбільші міста країни.

Одним із перших у війні проти азартних гравців постраждав мер міста Чжаоцін провінції Гуандун Ден Яохуа. Дисциплінарна комісія ЦК КПК виявила його частці відвідування у 2001—2004 р. закордонних казино, за що позбавила партквитка і всіх посад, які він обіймав. Таке саме обвинувачення висить і над колишнім главою Бюро громадської безпеки міста Хуейчжоу тієї ж провінції У Хуалі. Справи цих і багатьох інших чиновників розслідує прокуратура. Найсерйознішим виявилося поки що покарання Чень Каю, якого суд провінції Фуцзянь засудив до страти за обвинуваченням в організації синдикату, до якого входили казино і будинки розпусти, а також у підкупі чиновників.

Примітно, що державна лотерея і гра на гроші в карти або мацзян удома у дружньому колі не підпадають під караючий меч закону. А отже, спритні ділки мають лазівку для продовження своєї діяльності.

Ольга ТАНАСІЙЧУК (спеціально для «ГУ»).
Шанхай.

Не зашкодь!

■ ТЕМА

А ще — не плазуй, навіть коли чогось дуже хочеться. Бо все має свою ціну. Ми так хочемо до Європейського союзу, і негайно, що часом передаєм куті меду. Так, Європа підтримала Україну в її прагненні будувати відкрите демократичне суспільство. Але вже за дуже короткий відтинок часу вона ж дала нам зрозуміти, що хотіти й зробити — не одне й те саме. Та й Єврокомісія, котра вирішує таке складне питання, як прийняття до спільноти нових членів, послідовна в своїх діях: Україні запропоновано політику сусідства, реалізовувати яку маємо в рамках Плану дій.

Як довго триватиме процес, залежатиме від активності й послідовності українського суспільства. Днями в інтерв'ю австрійській газеті «Ді прессе» комісар ЄС із зовнішніх зв'язків і політики сусідства Беніта Ферреро-Вальднер уже вкотре підкреслила, що «в плані з десяти пунктів немає одного-єдиного, який хотіли б бачити українці. І цей пункт — вступ до ЄС». Єврокомісар відзначила, що «Україна досі не виконала навіть угоду про партнерство та співробітництво, укладену багато років тому».

Можна, звичайно, чортихнутися: ото, мовляв, причепилася! Але й не погодитися з нею в тому, що Україна «потребує радикальних реформ, а також має надолужити згаяне в таких сферах, як боротьба з корупцією, відокремлення політики від економіки, де ще багато роботи», ми не можемо.

А що Україна? Ми негайно запропонували європейцям... безвізовий в'їзд до нашої країни. Начебто на території європейської спільноти мешкають самі лише чесні, порядні, інтелігентні та законослухняні громадяни. Начебто там немає злочинців, нероб, наркоманів, сутенерів. Зрештою, чи стояли українці — прихильники цієї ідеї бодай раз у черзі за візою в Києві чи в будь-якому місті країни Європейського союзу? Мені доводилося, і не раз, простоявши в черзі з 5-ї ранку до 12-ї дня, потрапити до службовця, котрий підозріло допитувався, чи не займаюся я на території Німеччини ще якоюсь діяльністю, крім журналістської. Можу запевнити: така співбесіда дуже швидко опускає саме на те місце, яке поки що відводить нам Європа.

Нині у мене складається враження: що більшу дулю показує нам ЄС, то більше площі на його тілі ми намагаємося облизати. Чого варті лише розмови про лібералізацію візового режиму країнами спільноти! Політики намагаються переконати, що спрощений візовий режим для українців буде запроваджено коли не сьогодні, то завтра. Тим часом Європа не знає, як прятуватися від наших нелегальних робітників, спрямовуючи кошти на поліпшення системи захисту та безпеки власних кордонів з сусідами, котрі входять до «кола друзів». Чому б відверто не сказати (невже ми б цього не зрозуміли?): світ без кордонів для нашої країни відкриється, як, зрештою, і для більшості інших держав, іще не скоро.

Щоправда, по той бік кордону є й тверезі голови. Приміром, посол Чехії в Україні Карел Штиндл, хоч і неприємно це було чути, але принаймні чесно сказано, заявив радіо Бі-бі-сі, що змінити наслідки правління Кучми в Україні — це «сізіфова праця», відзначивши, що Чехія не збирається лібералізувати візовий режим для українських громадян.

Хто сперечається: нам хочеться жити за правилами, як і громадяни в країнах демократії. Але вони не зміняться, якщо навіть нас негайно туди приймуть, бо це — наша робота. Саме та, котрої від нас чекає ЄС. І навряд чи пришвидшать процес синьо-зоряні прапори ЄС, що їх віце-прем'єр Олег Рибачук пообіцяв вивісити поруч з державними прапорами України...

Валентина ПИСАНСЬКА.

■ СИТУАЦІЯ

Нема тепла, заберемо й приміщення

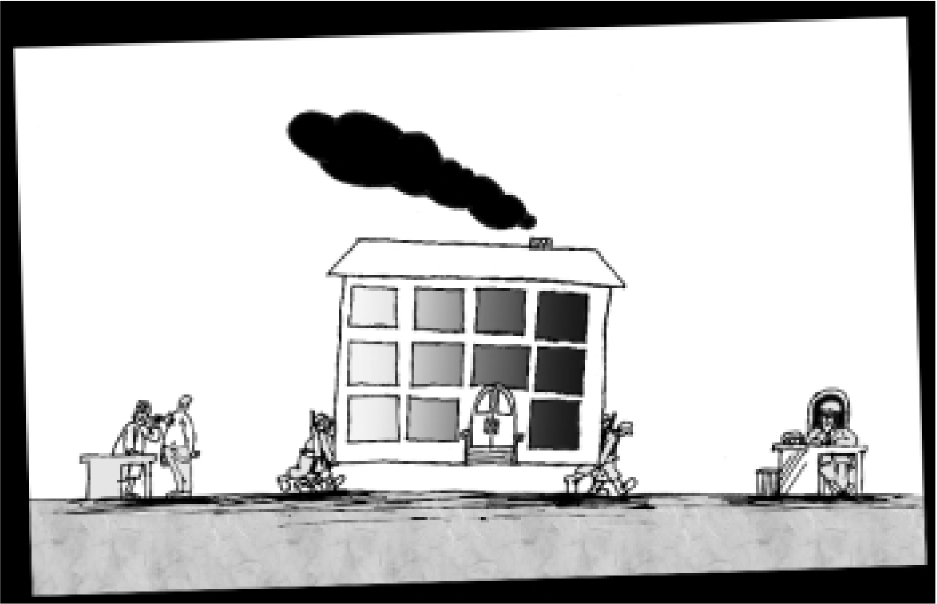

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

До житомирського корпункту «Голосу України» звернувся голова обласної ради ветеранів генерал у відставці Степан Семенов з проханням допомогти відстояти права військовослужбовців та пенсіонерів Міністерства оборони на пристойне медичне обслуговування, оскільки командування восьмого армійського корпусу хоче забрати у військового госпіталю приміщення, в якому розташована поліклініка.

Свого часу амбулаторний прийом проводили у двох будинках, один із яких на території госпіталю, інший — через дорогу. От навколо другого і триває суперечка. Донедавна тут працювали 8 лікарів та 11 їхніх медпрацівників, діяли кабінети: процедурний, функціональної діагностики, маніпуляційний, був і невеликий денний стаціонар. Поліклініка обігрівалася від центральної тепломережі через Житомирську обласну лікарню, але остання перейшла на автономне опалення. Після припинення подачі тепла лікарів зі спірного будинку перевели в старий, де в одному кабінеті ведуть прийом одразу троє фахівців різних профілів. Тіснота змушує використовувати й напівпідвальне приміщення. Паралізовано роботу денного стаціонару.

Керівництво госпіталю не раз зверталося до високопосадовців з тим, щоб допомогли обладнати в будівлі автономне опалення. Але замість цього надійшла телеграма головнокомандувача Сухопутних військ Збройних сил України про зміну підпорядкування будівлі: тепер вона перейде під опіку командувача восьмого армійського корпусу. Однак, за словами голови ради ветеранів Степана Семенова, з неї хочуть зробити готель, адже колишня поліклініка — у доброму стані та ще й у центрі міста.

Вищезгадане рішення, кажуть ветерани, прийнято без виваженого аналізу стану медичного забезпечення в гарнізоні та узгодження з начальником госпіталю. Що залишиться військовій поліклініці — будинок, який відслужив своє (зведений ще у 1917 році) і не відповідає санітарно-гігієнічним нормам, необхідним для розміщення лікувально-профілактичних закладів?

— Це такий подарунок ветеранам до 60-річчя Перемоги? — запитує голова обласної ради ветеранів.

Тих, кого обслуговує поліклініка, — понад 19 тисяч, половина з них — військові пенсіонери. Ветерани звернулися зі скаргою до Міністра оборони, в якій просять не забирати приміщення поліклініки, а відновити в ньому опалення.

Олексій КАВУН.
Житомир.

МВФ готує щось новеньке?

Місія Міжнародного валютного фонду (МВФ) прибула до України для обговорення перспектив співробітництва з новим урядом країни. Експерти фонду проведуть консультації з питань підготовки змін до держбюджету України на 2005 рік.

Нагадаємо, що в березні 2004 року МВФ затвердив програму «випереджальний» stand-by для України на 12 місяців (до 28 березня 2005 року) в обсязі 605 млн. дол. Умови нової програми відрізнялися від «класичного» stand-by тим, що гроші позичальнику виділяють за потреби. Тим часом на початку серпня МВФ заявив про зупинення програми через невиконання Києвом низки зобов'язань перед фондом, насамперед у сфері фіскальної та банківської політики, **повідомляє «Інтерфакс-Україна»**.

■ СВІТ КОРОТКО

РОСІЯ

Москва дає карт-бланш?

Міністр оборони Росії Сергій Іванов заявив про те, що питання вступу або невступу України до НАТО — суверенна справа цієї країни і РФ жодного стосунку до цього процесу не має. «Росія не має жодного стосунку до цього процесу. Україна хай як хоче, так і будує свої відносини з альянсом», — сказав Сергій Іванов у Ніцці за підсумками засідання Ради Росія—НАТО.

ІРАК

А ви не чекали?

Міністр оборони США Дональд Рамсфелд прибув учора з несподіваним візитом до північноіракського міста Мосул. Тим часом Іраком пронеслася хвиля насильства, жертвами якого стали десятки людей. Відразу після прибуття до Мосула американський міністр відвідав госпіталь, де лікуються військовослужбовці США, які дістали поранення в результаті акцій, розпочатих іракськими антиурядовими загонами.

Викрадачі посилюють вимоги

Новий ультиматум урядові Італії поставили особи, які називають себе викрадачами італійської журналістки газети «Il Manifesto» Джуліани Сгрени. Вони вимагають від уряду Італії оголосити про виведення своїх військ із Іраку. Тільки в такому разі вони повідомлять про долю викраденої італійської журналістки.

ВАТИКАН

Папа повернувся додому

Папа Римський Іван Павло II повернувся до Ватикану після дев'яти днів перебування в римській лікарні «Джемеллі». Від дверей лікарні до його знаменитої спеціально обладнаної машини було споруджено коридор, щоб захистити понтифіка від вітру і холоду. До Ватикану його супроводжувала автоколона з кількох чорних машин.

ЕСТОНІЯ

Главу МЗС відправлено у відставку

Президент Естонії Арнольд Рюйтель відправив у відставку міністра закордонних справ Крістіну Оюланд. Це рішення прийнято після того, як у результаті аудиторської перевірки в міністерстві закордонних справ було виявлено пропажу 91 секретного документа, що містили державну таємницю, за період з 1996 по 2004 рік.

НІМЕЧЧИНА

55-й «Берлінале»

Червоний килим для зірок екрана розстелив Берлін. У німецькій столиці урочисто відкрився 55-й «Берлінале» — міжнародний кінофестиваль. Цього року на фестивалі покажуть і українську картину режисера Олександра Шапіро «Путівник».

На знімку: американський комедійний актор Джеррі Левіс.

Микола КРУГЛОВ: «Хочеться вірити, що і ми, українські політики, виявимося досить прагматичними для того, щоб поступитися хвилинним честолюбством заради створення такої політичної моделі, в якій можна буде співіснувати»

Єдність і боротьба протилежностей

Одне з найважливіших мореплавних якостей судна — остійність, тобто здатність протистояти зовнішнім силам, що спричиняють його крен, і повернення в первісне положення рівноваги після припинення дії цих сил... Відновлювальний момент базується на системі, яку фізики називають парою сил. Вони рівні одна одній за абсолютною величиною, рівнобіжні і разнонаправлені, коли діють на тверде тіло...

Ці асоціації навіяні не перебуванням у рідному корабельному краї (він також депутатський округ), а тим, що українське суспільство вкотре «накренилося». І може не встигнути відновити рівновагу до чергового політичного «тайфуну» — парламентських виборів.

Утім, справжньою стабільністю наша політична дійсність ніколи не відрізнялася: «твердою рукою» — будь ласка, та й застоєм — скільки завгодно. Але стабільність, стійкість забезпечуються не тотальною єдністю (яка неминуче закінчується вибухом, який руйнує систему, тому що не можуть разнопланові інтереси надто довго виряджатися в однодумність), а демократією.

Один із проявів закону діалектики: демократія сама по собі містить чинник нестійкості, але, створюючи поле для прояву різнонаправлених позицій, вона забезпечує і баланс сил, потрібний для стійкості. Тим самим забезпечується стабільність держави.

Однак для того, щоб баланс був забезпечений, усі сили повинні мати справжнє представництво, ніхто не повинен стати черговою кастою «недоторканних». «Багато хто не визнає представництва без виборного начала. Але ще небезпечніше виборне начало без представництва. Олігархія з професійних політиканів може влаштувати так, щоб їх обрали, й управляти країною, не будучи її справжніми представниками», — цю думку знаменитий британський прем'єр Дізраелі висловив ще 1833 року. За нашої ментальної особливості презентувати будь-яку ідею не інакше, як «народне сподівання», цей давній вислів цілком актуальний. Одні вимагають негайної федералізації, інші складають списки політично неблагонадійних... PR-підготовка до виборів-2006? Чи спроба залишити «усіх, хто не ми», за бортом?

Наші політики ще тільки мають перетворитися з «придворних» на партійних лідерів, а наші партії — стати дієвим механізмами завоювання й утримання влади

Цікаво, що під кожне таке «починання» одразу намагаються «народити» нову партію: наприкінці виборчої кампанії до Мін'юсту подано 4 заявки на реєстрацію нових політичних партій (за наявних 105 легалізованих).

Візьму на себе сміливість стверджувати, що дотепер усі наші партії були, за великим рахунком, «квазіпартіями».

Жодна партія не приводила — і не могла привести — своїх лідерів до влади. Тому що практично єдиною владою та єдиним носієм її філософії й ідеології був Президент. І жоден партійний лідер не міг бути прибічником якоїсь іншої «філософії», якщо розраховував на владну посаду.

Навіть Верховна Рада, котра приймала державні акти, незалежною гілкою влади не була: мало того, що лідер держави «розрулював» конфлікти між «політичними силами» (які часто-густо й сам інспірував), то й основний продукт діяльності парламенту — закони могли не підписуватися главою держави навіть після подолання вето.

Лише Президент призначав місцеву владу, дозволяв комусь мати загальнонаціональні ЗМІ (так само, як і велику власність), а також «гарантував» правозастосування.

І тому наші політики ще тільки мають перетворитися з «придворних» на партійних лідерів, а наші партії — стати дієвим механізмами завоювання й утримання влади.

Двопартійність

У Британії ще в 1701—1710 роках було сформовано порядок (не закріплений на папері, але чинний донині), відповідно до якого уряд мусить бути сформований з діячів партії, котра має більшість місць у парламенті. Друга партія ставала «опозицією її Величності», формувала «тіньовий» кабінет, структура якого точно повторювала чинний уряд.

А почалося все з появи на політичній сцені партії вігів (1670-ті), яка представляла інтереси великого торгового і фінансового капіталу, який сформувався до того часу. «Ділових людей» вже не влаштовувала абсолютистська система, в якій усе «розрулював» король, а місця під сонцем належали винятково земельним аристократам.

Першим кроком до реалізації планів буржуазії стало «продавлювання» конституційного акта під назвою «Білль про права», котрий затвердив верховенство парламенту в системі державної влади. Другим завданням було проведення в парламент своїх представників.

Звісно, земельна аристократія, зрозумівши, що тепер сподіватися на королівську милість — справа марна, створила свою партію — торі.

Потенціал обох «еліт» був приблизно однаковий, унаслідок чого і з'явилася так звана двопартійна система — з поперемінним приходом партій до влади.

Модель виявилася настільки життєздатною, що практично не змінилася до наших днів, хоча на зміну торі прийшла консервативна партія, а на зміну партії вігів — спочатку ліберальна, а потім лейбористська.

Тобто мінялися інтереси суспільства — мінялося й їх представництво. Але модель, за якої партія влади формувала кабінет, а опозиція ревно стежила за всіма його діями, зберігалася.

Майже сто років по тому аналогічна модель була перенесена за океан британськими емігрантами. До того ж перші представницькі органи віддзеркалили «географічну» конкуренцію: віргінці не довіряли пенсильванцям, ті й інші не поважали столицю, і кожен прагнув провести в конгрес найбільше земляків (із спільними діловими інтересами, звісно).

Двопартійність у США почалася з протистояння старих монополій і нових ділових кіл, що, як і британці, зажадали посилення представницьких органів.

У бурхливій історії США змінилося 5 партійних «пар», але основні принципи двопартійності залишилися незмінними. Принципи ці — консенсус та альтернативність.

Тобто, з одного боку, і республіканська (чий генезис йде від старих монополій), і демократична партії дотримуються однакових поглядів на суспільний лад, політичну систему і наступність у функціонуванні державних інститутів.

З другого боку, вони пропонують альтернативні способи стимулювання економічного зростання, досягнення соціальних компромісів тощо.

Нині чимало точиться розмов і пишеться про те, що політичні сили, котрі перемогли, повинні надати гарантії свободи політичної діяльності вчорашній «партії влади». Гадаю, в нового Президента України В. Ющенка дістане політичної волі, щоб реалізувати свої передвиборні обіцянки про дотримання в державі всіх прав і свобод, не піддатися порадникам, які марять про люстрації. Тому що відповідальність за злочини, зокрема і фальсифікацію, — це одне, а обмеження в правах за роботу у владних конституційних структурах — зовсім інше. Тим паче що досить цікаво прочитати біографії представників обох сторін (лише не заплутайтеся: хто, якого року, в якій партії і в чиєму уряді).

Не менша відповідальність лежить сьогодні і на стороні, котра програла вибори. Поясню: вже якщо певній політичній силі внаслідок суспільного вибору випало стати опозицією, то не варто бігти зі свого «корабля» на «корабель» переможця, котрий може спіткати доля шхун, які тонуть під вагою біженців-нелегалів, які жадають втішитися чужим достатком.

Завдяки збігу багатьох чинників (які надто довго довелося б тут перелічувати) саме суспільство впритул підійшло до сприйняття двополюсної моделі. Гадаю, ми вже незабаром переконаємося, що це не антагонізм, оскільки нездоланних суперечностей немає. Є різні погляди, різні підходи, але базові цінності схожі. Нам вдалося уникнути такої форми конфлікту, через яку потім важко переступити. Ми — і суспільство, і політики, що його представляють, — «приречені» на діалог і взаємодію, оскільки вже нині є двома складовими одного цілого.

Усе це особливо значуще ще й тому, що можливість «дуалізму» збіглася з необхідністю. Адже дотепер та сама політична стабільність, яку ми звикли вважати одним з головних наших позитивів, багато в чому забезпечувалася рівноважною системою в парламенті. Навіть постійний «броунівський» рух міжфракційних міграцій не знищував противаг, якими були мажоритарна і пропорційна половини парламенту.

Тепер, за 100-відсоткової «пропорціоналки» та можливої наявності імперативного мандата, ми просто зобов'язані зберегти і рівноважне представництво, щоб не перетворитися в тих самих обраних, але котрі не представляють соціум, політиканів.

Утім, справжньою стабільністю наша політична дійсність ніколи не відрізнялася: «твердою рукою» — будь ласка, та й застоєм — скільки завгодно

На превеликий жаль, висловлювання відомих політичних лідерів (адже всі ми «родом» не зі стабільної демократії) часом свідчать про нерозуміння складових рівноважної моделі. То «біло-блакитні» відмовляли «помаранчевим» у праві іменуватися опозицією на підставі того, що ті... колись були у владі.

Політичні противаги

Не так давно лідер Партії регіонів В. Янукович називав єдиною справжньою опозицією компартію. Лідер комуністів П. Симоненко думає так само, але відмовляє в праві на опозиційність лідеру «регіоналів»: «Це та сама політична колода. Тільки Янукович виражає інтереси одного угруповання капіталу (схід України), а Ющенко — іншого (захід і центр країни)». («Киевский телеграфъ», № 1, 2005 р.).

Вищезгадані приклади доводять, що історія рівноважних (двопартійних) систем і складалася з того, що представники різних «угруповань» вибудовували політичні противаги. У тих-таки США, наприклад, одні штати традиційно підтримують республіканців, а інші — демократів, що чітко проявилося і на недавніх президентських виборах. Важливо тут, що нікому навіть на думку не спадає вимагати «відділення» у разі перемоги не свого кандидата.

Ми маємо усвідомити нарешті, що опозиція в демократичному суспільстві — це не маргінальна частина суспільства, не виклик системі, а її складова. Вчорашня влада стає опозицією, вчорашня опозиція стає владою. І це нормально хоча б уже тому, що така політична «циклічність» зазвичай корелює з економічної: коли потрібна стимуляція підприємницької активності і розширення економічної свободи, до влади приходять «ліберали»; коли потрібно пом'якшити наслідки ліберальної політики, тобто нерівність, яка посилюється, до влади повертаються прихильники держрегулювання. Але варто їхнім соціальним зусиллям пригальмувати економічне зростання — у владі знову опиняються «ліберали».

У такий спосіб у провідних державах світу підтримується баланс між економічною свободою і соціальною справедливістю.

Між іншим, за «третю силу», як свідчать деякі джерела, в цих державах голосують зазвичай лише безробітні з числа емігрантів, що не адаптувалися.

Тепер, за 100-відсоткової «пропорціоналки» та можливої наявності імперативного мандата, ми просто зобов'язані зберегти і рівноважне представництво, щоб не перетворитися в тих самих обраних, але котрі не представляють соціум, політиканів

У сталих двопартійних системах має місце ще один чинник, особливо значущий нині для нас: обидві партії однаковою мірою зацікавлені в дотриманні правил гри і під час виборів, і під час зміни політичних команд і протягом періоду правління. І пояснюється це не альтруїзмом чи винятково високою моральністю, а особливим прагматизмом: адже саме легально-конституційний політичний процес захищає чинну політичну систему від революційних дій.

Хочеться вірити, що і ми, українські політики, виявимося досить прагматичними для того, щоб поступитися хвилинним честолюбством заради створення такої політичної моделі, в якій можна буде співіснувати.

Для того, щоб втриматися від спокуси «одностайності» за рік до парламентських виборів і не віддати наш «корабель» на поталу руйнівної стихії, геніальності не потрібно. Потрібно лише сісти за стіл переговорів і постаратися в 2006 році все-таки закласти підвалини двопартійної системи.

Тіньовий кабінет

З чого почати? З легітимізації опозиції.

У класичних двопартійних системах використовують термін «офіційна опозиція». Нам за нашої надмірної любові до «ситуативності» (ситуативна більшість, ситуативний альянс тощо) було б корисно наслідувати цей приклад.

За наявності інших партій, які заявили про свою опозиційність до «правлячого режиму», слід провести переговори про створення опозиційного блоку.

У разі досягнення домовленості про створення опозиційного блоку доцільно сформувати «тіньовий» кабінет, який дублює структуру чинного уряду. Зрозуміло, що і «в тіні» повинні бути яскраві особистості, тому що будь-яка партія сильна насамперед своїм кадровим потенціалом. Оптимальний варіант, у разі перемоги опозиції на парламентських виборах після проведення конституційної реформи, котра легітимізує формування уряду парламентською більшістю, — перетворення тіньового кабінету на діючий уряд. Тоді новим міністрам не доведеться по півроку «входити в курс», що за заявленого масштабу перетворень у державі — недозволенна розкіш.

Регламентом Верховної Ради потрібно визначити права опозиції, перелік комітетів, які мають бути їй передані, можливість створення слідчих комісій, регулярність формування порядку денного (не рідше разу на місяць), обов'язкове висвітлення діяльності опозиції в державних ЗМІ з постійними рубриками в «Голосі України» і на парламентських каналах тощо.

Крім цього, регламентом варто було б затвердити новий формат «днів уряду», перетворивши їх з урочисто-показових заходів на заведені в демократичних системах «дні запитань і відповідей».

Лідер опозиції (тіньовий прем'єр) повинен мати доступ на всі засідання діючого уряду, а «тіньові» міністри (чи їх повноважні представники) — на наради у відповідні міністерства. Урядовий апарат зобов'язаний надавати їм запитувану інформацію.

Зрозуміло, ніхто і ніщо не змусить депутатів «думати про батьківщину» і забути про вибори. Але цього і не потрібно: у налагодженій політичній системі все взаємозалежно.

Як зазначив один з колишніх британських спікерів, «у нашій парламентській системі бурхливий політичний стиль дискусії поєднується з чудовою здатністю досягати згоди. До того ж і лейбористи, і консерватори переконані: парламент узагалі працює на основі згоди».

Механізми досягнення цієї згоди багато в чому тримаються на структурі партійних організаторів у парламенті (не будемо забувати, що в 2006 році Верховна Рада буде обрана за партійними списками). Саме партійні організатори є «зв'язковими» між членами уряду і парламентськими фракціями, залагоджують внутрі- і міжфракційні (за наявності коаліції) конфлікти, організовують голосування фракцій.

Шлях, який пройшла Верховна Рада від розколу (з паралельними пленарними засіданнями в різних будинках) до пакетного голосування, котре зберегло стабільність у суспільстві під час помаранчевої революції, доводить, що ми вже дозріли для впровадження аналогічного стабілізуючого механізму.

Саме парламентський механізм, як думають носії багатовікових традицій парламентаризму, накладає певні обмеження на дії партій, утримуючи їх від радикалізму.

Микола КРУГЛОВ,
народний депутат України.

4 лютого. Верховна Рада 375 голосами затвердила Юлію Тимошенко на посаді Прем'єр-міністра.

7 лютого. Київ. Президент України Віктор Ющенко представив керівному складу Міністерства внутрішніх справ нового міністра Юрія Луценка.

5 лютого. Київ. Демонтовано огорожу, що перекривала рух вулицею Банковою, на якій знаходиться Секретаріат Президента України.

9 лютого. Закарпатська область. У місті Перечині відкрито пам'ятник легендарному листоноші Федору Фекеті, котрий мешкав тут наприкінці XVIII—на початку XIX століть.

6 лютого. Трускавець. Відбулися 10-ті щорічні міжнародні змагання серед танцюристів-професіоналів «Титули України-2005».

8 лютого. Київ.

Дружина пораненого в Іраку рядового Олександра Ашагана зустрічає чоловіка на військовому майданчику аеропорту «Бориспіль» після прибуття літака, який доставив до Києва трьох поранених унаслідок вибуху боєприпасів миротворців.

10 лютого. Прага.

Під час офіційного візиту Голови ВР України Володимира Литвина до Чеської Республіки відбулися переговори делегацій українського і чеського парламентів, зустрічі з Президентом Вацлавом Клаусом і Прем'єр-міністром Станіславом Гроссом.

Сім днів із життя країни очима фотокореспондентів Сергія КОВАЛЬЧУКА, Олександра КЛИМЕНКА, Укрінформу, УНІАН та Прес-КІТ

За арешт накладу «Вечерних вестей» порушено кримінальну справу проти посадовців УМВС Дніпропетровської області

У січні 2005 року в Україні вироблено на 23,7 % менше труб, ніж у грудні 2004 року

У черзі на батьківську опіку

Донецька область. Кількість офіційно зареєстрованих дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківської опіки, на Донеччині становить понад 15 тисяч. Тож допомогти їм по-справжньому зможуть прийомні сім'ї та дитячі будинки сімейного типу, заявила начальник обласного управління у справах сім'ї та молоді Лілія Золкіна.

На думку фахівців, перебування дитини у такій родині, на відміну від закладів інтернатного типу, краще, і не лише з психологічної, а й з економічної точки зору. Нині в області лише три дитячі будинки сімейного типу, де виховуються 48 сиріт. У чотирьох прийомних родинах виховується семеро дітей. Але головне, вважають в обласному управлінні у справах сім'ї та молоді, — профілактика соціального сирітства та виховання відповідального батьківства.

Ліна КУЩ.

■ **ФОТОФАКТ**

Спеціалізованому дитсадку для дітей із проблемами зору у Святошинському районі столиці, у якому виховуються 160 маленьких киян, виповнилося 35 років.

На знімку: медсестра офтальмологічного кабінету дитсадка Раїса Ходачук проводить заняття з вихованцями.

Фото Володимира ТАРАСОВА (Укрінформ).

«Чи ношу алмази? Та я сама діамант»

Важко повірити, що ця жінка, маючи в руках лише монтувалку, завалила величезного полярного вовка. А ще розповідають, як вона врятувала одного комерсанта, який загубив у тайзі валізу з мільйоном. Поки той горював, Надія закинула рушничку на плече й пішла в невідомому напрямку. А через деякий час поставила перед онімілим від радості бізнесменом його безцінну пропажу. Вже за якими такими прикметами змогла знайти ту валізу в дрімучому лісі, тільки їй одній відомо. Взагалі біографія Надії Федорівни Бондаренко цілком гідна стати основою сюжету багатосерійного художнього фільму. Одна із серій, приміром, може розповісти про те,

Як Надія Бондаренко іноземних журналістів вразила

До Якутії Надія Федорівна подалася не від доброго життя. Народилася і виросла вона в селі Весела Гора Луганської області, працювала в рідному колгоспі дояркою. Трудилася багато, а одержувала копійки, на які ніяк не підняти двох дітей. Сина і дочку виховувала без чоловіка, тому покладатися доводилося лише на свої сили. Тридцять років тому поїхала Надія Федорівна на Північ. Спочатку кухарем працювала, потім газівником, пізніше професію геолога освоїла, на алмазній шахті трудилася. Але найяскравіші спогади в неї пов'язані з пікетом «Якуталмаз», де вона була господаркою.

До найближчого населеного пункту від цього пікету — кілометрів триста. Навколо тайга, драговина і болото. Обов'язком Надії Федорівни було зустрічати далекобійників, заправляти їхні машини пальним, годувати водіїв і влаштовувати їх на нічліг. Якось на початку 90-х біля її пікету зупинилося десятків шість вантажних машин. З'ясувалося, це був автопробіг «Фордів». За кермом деяких авто сиділи іноземні журналісти, до того ж жінки. Надія Федорівна була рада гостям, а оскільки завжди виконувала встановлений нею самою статут, то завалила сохатого, насмажила котлет, наварила борщу, поставила на стіл строганину і про сто грамів не забула. Ну а потім, як водиться, лазню затопила. Тайговичка так вразила журналістів, що вони аж двосерійний фільм про неї зняли, який називався «Жінка-легенда». Стрічка вийшла на екрани 1996 року. Ось так стала Надія Бондаренко відомою.

Утім, такі приємні зустрічі були не завжди. У тайгу всякий люд приходив і не завжди з добрими намірами. Доводилося постійно бути насторожі й тримати гвинтівку неподалік. Перестрілок уникнути не вдалося, й одна така закінчилася для Надії Федорівни сумно. На пам'ять про неї вона носить сьогодні кілька металевих пластин на черепі. Слава Богу, залишилася жива.

Як Надія Бондаренко Володимирові Путіну байки розповідала

Північна дружба, кажуть, найміцніша й безкорислива. Наприклад, коли Надія Федорівна знайшла в тайзі валізу з мільйоном в іноземній валюті і повернула власнику, нічого натомість не попросила. І так завжди. Більшість своїх вчинків — лише заради дружби. Адже в тайзі свої закони, і гроші особливої ціни не мають. Цінується інше — готовність прийти на допомогу, чесність і доброта. А Надія Федорівна саме така: себе не пожаліє, а другу допоможе. І подяки не вимагає. А якщо хто і зробить їй подарунок, не відмовляється, бо знає — це від душі. Якось їй подарували квартиру в Москві, іншим разом —дачу на Байкалі. Сьогодні не буває такого дня народження, щоб Надія Федорівна не одержала подарунка від знайомих, друзів, далекобійників. Така вона, північна дружба.

Судячи з розповідей Надії Федорівни, серед її друзів дуже багато високопосадовців і завдяки цьому її запрошують на різні високі прийоми. На одному з них Надія Федорівна познайомилася з Президентом Росії і не стрималася від того, щоб не розповісти йому свої тайгові байки, пересипаючи їх жартами та примовками у своєму стилі. Повірив чи не повірив Володимир Путін її історіям, але сміявся від душі.

Як Надія Бондаренко на свою пенсію дорогу будує

Коли Надія Федорівна повернулася до рідної Веселої Гори, насамперед купила собі будинок. А потім, дивлячись, як старі по вибоїнах важкі візки тягнуть, а дітвора з велосипедів падає, замислилася: а чи не побудувати дорогу? У бюджеті селищної ради на це грошей немає, а заможних спонсорів на селі знайти складно. Полічила свої заощадження, додала пенсію — виходить. Адже пенсія в неї північна та ще дивіденди «Якуталмазу». Ці кошти вона і внесла в будівництво дороги, що пролягає попід її хатою. Невгамовна жінка навіть стала неформальним керівником будівництва, показуючи водіям, куди висипати шлак. Сама ініціювала будівництво і тепер не може все залишити без контролю. Шляховики за це не ображаються. Ділова жінка...

Чому Надія Бондаренко не носить алмази

Єдина її коштовність — сережки з алмазами, котрі на 60-річчя їй подарував генеральський директор «Якуталмазу». А взагалі «скельця» для неї жодної ваги не мають. Вона їх добувала і знає, що під землею вони просто камені. Це потім уже, після обробки, камінчики коштують великих грошей. Та й навіщо Надії Федорівні ця коштовність, якщо вона сама — діамант?

Алла АНТИПОВА.

Луганськ.

Земляки і рідні не вірять

Присутність Георгія Кірпи у Клубівці, що в Ізяславському районі на Хмельниччині, дотепер відчувається скрізь. Колись він пообіцяв землякам, що зробить із рідного села райський куточок, і буквально за рікпівтора встиг багато. Леся Остапчук, сільський голова, лише перелічує: Будинок культури, який раніше не працював, цілком відреставровано, в школі проведено капітальний ремонт, збудовано таку лікарню, що й в області позаздрять, банно-пральний комбінат, дитячий садок, будинок для міліціонера, пекарню, квартири для спеціалістів, підведено газ…

Георгій Миколайович завжди у доброму настрої приїжджав до Клубівки.

У міністра не було багато часу, щоб довго гостювати у селі, але якщо з'являвся буквально на кілька годин — одразу на будівництво. Поки сам усе не огляне, руками не помацає — не піде. А десь побачить брак — усе змусить переробити. До того ж за рахунок винуватців.

За кілька днів до смерті в село прийшла велика посилка — до Нового року він завжди присилав усім сільським дітям подарунки — солодощі, іграшки, усе необхідне шкільне приладдя.

— Знаєте, він сам у такій бідності виріс, то, напевне, через те завжди був уважний до людей, — розповів колишній директор школи Василь Мельничук. — Жора народився в повоєнному 46-му. А тоді чоловіків із села мобілізовували на шахти. Його батько теж туди потрапив. Там застудився, захворів і помер, коли Жорі було лише чотири роки.

На руках у матері, котра сама була інвалідом першої групи, залишилося двоє малих синів. А ще з ними жила мамина сестра, котра була зовсім сліпа. Покластися родині було ні на кого — виживали, як могли.

У війну в селі було спалено 613 дворів, родина Кірпи теж залишилася без свого кутка. Довелося вісьмом жити в одній невеличкій кімнатці разом із сусідами, аж поки з часом не почали будувати свою хатину. В ній мама доживала свого віку. Георгій, уже маючи певні можливості, ніколи не демонстрував їх перед односельцями, і думка про те, що скажуть люди, завжди була для нього важливою. Коли щось і робив — обов'язково для всіх.

— А сам він з дитинства був дуже майстровитим — усе, що задумає, те і зробить, — пригадав Михайло Приймак, однокласник, з яким шість років сиділи за однією партою. — Ще підлітком придумав диван за своєю конструкцією і зробив. У хаті згодилось. Але не думаю, що він цим займався тільки через бідність. Він просто до всього був цікавим.

Дотепер Михайло Григорович носить із собою фотографію, на котрій Георгій у формі, яка нагадує генеральську — з аксельбантами та еполетами. Цей одяг він теж придумав і зробив для себе сам — любив і хотів бути першим і кращим.

Хоча і конкуренти у нього були добрі. В класі на рік старшому вчився Вася Зінкевич. Усі були переконані, що колись він обов'язково стане знаменитим... ні, не співаком, а художником. Дотепер старий директор

Відчиніть: інспектор!

■ Є ТАКА СЛУЖБА

Віднедавна ті, хто претендує на одержання житлових субсидій чи соціальних допомог, можуть чекати до себе в гості державних соціальних інспекторів. У їхні обов'язки входить обстежити матеріально-побутовий стан сім'ї, поцікавитися вашими доходами за місцем роботи, в бюро технічної інвентаризації — чи не маєте ви ще однієї квартири, перевірити достовірність виданих довідок тощо.

— **Не хочу образити представників цієї служби, але, якщо відверто, державним соціальним інспекторам не завжди раді. Бо навряд чи комусь хочеться, щоб нюанси приватного життя, як, скажімо, чим харчується сім'я, чим вона володіє тощо, стали відомі широкому загалу?** — цікавлюсь у заступника міського голови Рівного, депутата Рівненської обласної ради **Світлани БОГАТИРЧУК-КРИВКО**.

— Справді, такий момент має місце. Але коли людина подає документи на одержання, скажімо, субсидії, вона дає згоду на те, щоб обстежили її побутові умови. Якщо державного соціального інспектора тричі не пустять до квартири впродовж обумовлених угодою десяти днів, то заявнику буде відмовлено у наданні пільг. Між іншим, люди можуть не турбуватися, що їх приватне життя набуде розголосу — державні соціальні інспектори гарантують конфіденційність у цьому питанні, — каже Світлана Богатирчук-Кривко.

— Ви маєте рацію, наші фахівці не завжди бажані гості. Бо мали місце випадки, коли їм погрожували і навіть били, — долучається до розмови головний державний соціальний інспектор управління праці та соціального захисту населення Рівненського міськвиконкому Наталя Колос. — Тому в деякі квартири ми направляємо не одного, а кількох представників.

— Мені не хотілося б, щоб у людей склалася думка, ніби державні соціальні інспектори — це якийсь черговий каральний орган. Швидше, це служба соціальної справедливості. І запровадили її для того, щоб захистити державу від зловживань громадян, які приховують свої реальні прибутки, претендуючи на субсидію чи соціальну допомогу, — розповідає Світлана Богатирчук-Кривко. — Починаючи з 2002-го і до 2004 року, завдяки службі державних соцінспекторів виявлено недостовірну інформацію на одержання субсидій від відповідно 192, 115 і 35 сімей, а також у ці роки повернено державі відповідно 53,7, 58,5 та 56,4 тисячі гривень.

Можна дивуватися винахідливості громадян, які намагаються обійти закон, щоб одержати субсидію. Виявлено, скажімо, чимало випадків, коли заради цього жінки відмовляються від аліментів, підприємці показують нульові прибутки і навіть збитковість, а окремі громадяни приховують той факт, що вони — власники транспортних засобів, термін служби яких — до десяти років.

— Рівненська сім'я, де є четверо дітей, вдалася до хитрощів: одну з кімнат чотирикімнатної квартири відвела старшому сину, який досяг повноліття, зареєструвала його як платника комунальних послуг, переписала на нього мікроавтобус. Сюди ж, до його кімнати, знесли всі цінні речі: комп'ютер, телевізор, музичний центр, килими. Тож коли у квартиру завітав державний соціальний інспектор, розкішно було лише в кімнаті сина, на іншій площі квартири — більш ніж скромно. У такий спосіб багатодітна сім'я намагалася переконати держслужбовця, що вони мешкають у злиднях. Та й статус багатодітної сім'ї давав їм певність, що субсидію все-таки призначать, — розповідає Світлана Богатирчук-Кривко.

Люди вдаються навіть до фіктивних розлучень, щоб одержати житлові субсидії. Один з таких випадків уже гуляє по Рівному як анекдот: дружина домоглася фіктивного розлучення, а чоловік уявив себе по-справжньому вільним від шлюбу і швиденько обзавівся новою пасією. Ось і вийшло, що жінка перехитрувала не так державу, як себе.

— Буває, коли претенденти на субсидії хитрують: доки чекають державного соціального інспектора, віддають на цей час телевізор, побутову техніку сусідам, щоб переконати — сім'я живе бідно, — розповідає Наталя Колос.

— **А чи був хоча б один випадок, коли соціальні інспектори навпаки допомагали справді бідним одержати субсидію чи соціальну допомогу?** — цікавлюсь у моїх співрозмовниць.

— Траплялось і таке. В одній квартирі мешкав студент, у якого померла мама. Залишилися борги з квартплати, які юнакові (а він і без того бідує) не було чим погасити. Звичайно, це питання розглянули на комісії при міськвиконкомі і знайшли спосіб, як допомогти сироті. Крім того, посприяли, щоб його з платної форми навчання перевели на державну, — каже заступник міського голови.

А загалом, як свідчить статистика, запровадження посади державних соціальних інспекторів та розширення їх повноважень економічно виправдало себе: знаючи умови перевірки, на 20 відсотків поменшало громадян, які нечесним способом намагались одержати субсидію. Інша річ, що таких інспекторів у Рівному лише вісім, та й зарплата у них невисока — така, як, зрештою, у більшості держслужбовців.

— **А чи останній чинник не підштовхне їх до якихось зловживань?** — цікавлюсь у Наталі Колос.

— По-перше, ми ретельно добираємо кадри. По-друге, зловживання ними неможливе з тієї причини, що державний соціальний інспектор — це не остання інстанція, яка у спірних чи сумнівних моментах вирішує долю надання субсидії або допомоги тій чи іншій сім'ї. Це питання розглядається на засіданні комісії при міськвиконкомі, документи перевіряють ще й інші посадові особи. До того ж ми час від часу проводимо ротацію державних соціальних інспекторів по мікрорайонах міста, тож якщо один з інспекторів заплющив би очі на обман, його виявить інший.

Олександра ЮРКОВА.

Рівне.

■ НА ЗДОБУТТЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПРЕМІЇ ІМ. Т. Г. ШЕВЧЕНКА

Невтомний козак і палкий патріот

Нещодавно, лютневого вечора Тарас Шевченко немовби сам завітав до колонної зали імені М. Лисенка Національної філармонії України. Сумовито розповідав про своє нелегке життя-буття, про відвідування древнього Чернігова. І піснями-думами доповнював ті картини, зустрічі з людьми, свої міркування.

Глядачі зворушено й зачаровано слухали кобзаря-лірника, заслуженого артиста України Василя Нечепу з Чернігівщини, а бачили на сцені ніби самого Тараса Григоровича. Так майстерно й оригінально Василь побудував свою нову творчу програму про Великого Кобзаря «Через віки і серця», яка звучала вже в багатьох залах столиці, інших міст України.

Тарас Шевченко для Василя Нечепи — найвища, надихаюча сила. І це він не лише демонструє слухачам, а й передає їм свою любов і відданість до славетного поета, славного сина неньки-України. Нині кобзар опікується спорудженням у Каневі не церкви, а унікального й дивовижного храму на честь національного генія, з цією метою проводить благодійні концерти.

Утім, у творчому доробку Василя Нечепи вже сім подібних моновистав, які він готує разом із співаком і режисером Леонідом Отрюхою. Водночас працюють над наступною програмою «Я до тебе, матусю, у пісні іду». До неї увійдуть пісні, які чув від мами, про любов до неї. Саме від мами в нього велика любов до пісні, сіверської козацької землі.

А ще у Нечепи велике прагнення передати в кожнісіньку школу України касети із записами своїх вистав. Щоб діти слухали і прилучалися до невмирущого кобзарського мистецтва. В ньому, на його переконання, справжній національний дух!

Василь непосидючий. Він постійно в русі, на гастролях. Відкриває сучасникам і світові козацьке мистецтво, безмежно щиру й відкриту душу українців. Його пісенне слово нещодавно пристрасно звучало на майдані Незалежності в Києві.

Для нашої редакції Василь Нечепа постать особлива. Він був лауреатом конкурсу, який газета проводила під час творчих звітів майстрів мистецтв і самодіяльних колективів областей, присвячених 10-й річниці незалежності України. Розповідь про нього була чи не першим відкриттям Василя для України.

Отож висунення його на здобуття Національної премії України імені Т. Шевченка є закономірним кроком. Він справжній козак і палкий патріот своєї країни.

Яків ГАЛЬЧЕНКО.

На знімку: співає Василь Нечепа.

у самогубство Кірпи

вважає, що Василь марно згубив свій художній дар.

А от про Жорину естрадну кар'єру тоді могли б і задуматися. Його сліпа тітка дуже добре грала на гітарі і дала племінннику перші уроки музики. А пізніше він почав займатися в районній музичній школі. Сільська музична освіта — це щодня десять кілометрів в один бік і стільки само назад. Для Жори це не було перешкодою — хто ще у селі грав краще за нього на баяні?

Мабуть, ще й цим справив незабутнє враження на Жанну, дівчинку, з якою дружив із дитячого садка. Коли прийшов час романтичної першої любові, ніхто із ровесників навіть не думав жартувати над цією парочкою — такими щирими і сильними були їхні почуття.

Жанна була красунею, розумницею і відмінницею в школі та й належала до сільської еліти — її батько працював головним інженером на місцевому цукровому заводі. Відверто сказати, вона могла б розраховувати і на перспективнішу пару, ніж хлопчина із такої бідної родини. Але вона без вагань обрала його, а він дав слово: усім своїм життям доведе, що вона не помилилася. Вони були справді ідеальною парою. Георгій хотів стати юристом, а Жанна — лікарем, але обоє розуміли, що пробитися їм у такі престижні вузи просто неможливо, тому й прислухалися до поради родича вступати до Харківського залізничного інституту. Першу спробу, невдалу, Георгій зробив сам, Жанна тоді ще закінчувала десятирічку. Але наступного року вони таки стали студентами цього вузу.

У них було все спільне: навчання, потім робота. Георгій Миколайович завжди був сильнішим і активнішим, як і належить чоловікові, але жодного важливого кроку у своєму житті не зробив, не порадившись із Жанною Ігорівною.

— Мені завжди здавалося, що вони вміли прораховувати ситуацію на багато кроків уперед, — зауважила сільський голова. — Коли тільки народжувалася ідея, Георгій Миколайович уже бачив не тільки її втілення, а й якими будуть результати. Тому просто не можна уявити, що в його житті могла виникнути якась раптова ситуація, яку він не міг наперед передбачити і до якої міг бути не готовим. Ніколи не зможу повірити в те, що така сильна, енергійна і вольова людина могла хоча б подумати про самогубство.

— У нього було стільки планів, — не перестає дивуватися Галина Ігорівна, сестра дружини. — Він ніколи не міг зрозуміти, коли хтось із високопосадовців скаржився на відсутність грошей, на те, що не можна підняти нашу економіку. Одного разу взяв міністра і повіз на Львівщину: дивись, чому у тебе поля не зорані, земля заростає бур'яном, а ми їмо американські ніжки? Наша земля має родити щедро, а всі люди жити заможно. Неправда, що для цього немає можливостей. Є, потрібно тільки працювати. Якщо хто не знає — я навчу, як заробляти гроші. Не красти, а заробляти.

Як розповідає далі Галина Ігорівна, у день трагедії подружжя кілька разів розмовляло по телефону. Не було жодної фрази, котра провіщала б біду. Під час останньої розмови Георгій Миколайович сказав, що він хоче сьогодні посікти капусту для соління, тому чекатиме дружину вдома. Родичі розповідають, що він любив і вмів готувати щось смачненьке. Приїжджаючи до села, не раз ставав раненько, щоб до того часу, коли всі прокинуться, уже чимось здивувати на кухні.

Важко повірити, що в людини, яка засолює на зиму капусту, в голові думки про смерть, а в кишені пістолет.

Коли Жанна Ігорівна повернулася додому, вона, як звично, зайшла в хату, переодягнулась, але вже за деякий час захвилювалася, що чоловік її не зустрічає. Запитала в охоронця, де Георгій Миколайович, і той відповів, що він у сусідньому приміщенні уже з півгодини. Почувши це, дружина відчула щось недобре і одразу попросила: біжи, подивись, що там. Саме тоді охоронець і знайшов тіло.

Із версією самогубства не змирились не тільки багато людей, котрі знали Кірпу, а й священнослужителі. За словами Галини Ігорівни, на обряд похования прямо до Кабміну приїхала ціла делегація священнослужителів зі Львова. Та й відспівування в Києво-Печерській лаврі за участю найвищих церковних чинів — свідчення того, що церква молилась не за самогубця, а за жертву.

Малозрозумілими залишаються для односельчан і політичні версії трагедії. Усі, з ким доводилося спілкуватись, стверджували в один голос: Георгій Миколайович ніколи не сказав жодного агітаційного слова. А коли люди цікавились, за кого порадить голосувати знаменитий земляк, завжди говорив: прислухайтесь до свого серця, зробіть так, як каже вам совість. Для своїх же незмінно повторював: я — трудівник, моє завдання насамперед служити своїй справі і показати, які результати може дати справжня робота.

Про те, що він збирався працювати довго і плідно, свідчить чимало фактів. До нових будівельних робіт навесні готувались і в селі, і в районі. Та й поштовики області розповіли, що Георгій Миколайович хотів уже найближчим часом взятися за справжнє реформування галузі. За його задумом, у Хмельницькій поштовій дирекції почали аналізувати, як провести цілковиту реконструкцію і ремонт усіх відділень зв'язку. Міністр хотів навести порядок на кожній сільській пошті так, як свого часу зробив на великих вокзалах і зовсім маленьких залізничних станціях. Він був готовий до життя і до роботи.

Ірина КОЗАК.

Клубівка—Ізяслав—Хмельницький.

■ ВЛАСНІСТЬ

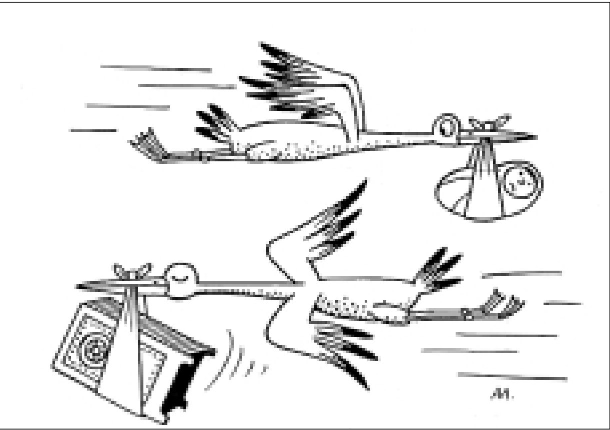
Мал. Олександра МОНАСТИРСЬКОГО.

Куди летять дивіденди?

Дивні речі відбуваються останнім часом у ВАТ «Вінницький завод тракторних агрегатів» (ВЗТА). Мабуть, тільки голові його правління Олександрові Заброцькому достеменно відомий сенс оборудок з 25 відсотками акцій, що раніше належали ВАТ «Лізингова компанія «Украгромашінвест».

Торік у червні ВЗТА купує цей пакет за ціною 3,5 мільйона гривень. Операцію важко назвати вигідною для покупця — згідно з бюлетенем «Цінні папери України», номінальна вартість акцій була 213 з лишком тисяч гривень, тобто у шістнадцять(!) разів нижча. Отже, акції свого підприємства за ціною 25 копійок кожна завод чомусь викупив по 4,1 гривні. Ну то й що, скажете, можливо, правлінням рухали патріотичні почуття чи тонкий економічний розрахунок. Подальші події показали, що навряд.

Далі цей пакет перепродується фізичним особам за ціною акції... 25 копійок кожна, про що свідчить звітність Першої фондової торговельної системи. Виходить, що з червня по листопад минулого року завод тракторних агрегатів унаслідок «простих» біржових операцій керівництва втратив 3,28 мільйона гривень. Ніби за стихійного лиха.

Що означає тримільйонний актив для цього підприємства? Не розкриваючи комерційної таємниці, а тому не називаючи точних цифр, скажу лишень, що це — дуже потрібна заводу частка обігових коштів. Адже перше півріччя 2004 року вінницькі агрегатники завершили зі збитками. Фінансовий стан підприємства далекий від благополуччя — сума боргів уже на критичній межі. За даними щомісячного додатку до журналу «Рынок СНГ. Автомобили. Тракторы», це підприємство торік втрачало традиційні ринки збуту в країнах СНД, частка продукції заводу становила 29,4 відсотка, а раніше сягала 50 відсотків.

Показово, що дивні оборудки з акціями ВЗТА збіглися у часі із загостренням ситуації в колективі підприємства. У січні цього року працівники ВАТ застрайкували, вимагаючи погашення боргів у заробітних платах. Про це повідомляли інформагентства. Борги повернули якраз напередодні 22 січня, бо саме цього дня мали провести збори акціонерів усупереч забороні Господарського суду області це робити до моменту вирішення тяжби між ними. Однак збори провели, ухваливши спрямувати на виплату дивідендів понад 60 відсотків чистого прибутку, отриманого за підсумками 2003 року. Це більш як один мільйон гривень. Виплата дивідендів здійснюватиметься вперше за історію існування цього ВАТ. Але радіти за підприємство його півторатисячному колективу і рядовим акціонерам заважають принаймні дві обставини. Перша: левову частку дивідендів одержить той, хто перепродував акції без погодження з акціонерами. Друга: враховуючи свій нинішній фінансовий стан, сплатити дивіденди можна, хіба що залучивши додаткові кредитні ресурси.

Мандатна комісія під час реєстрації акціонерів на зборах знехтувала також судовою ухвалою про заборону голові правління та колишньому голові Спостережної ради брати участь у зборах акціонерів. Не посприяла справедливості навіть нотаріально завірена заява про відкликання довіреності О. Заброцького на участь у загальних зборах. А тим часом ішлося про 23 відсотки акцій, які регулювали правочинність кворуму.

Серед акціонерів знайшлося чимало законослухняних — незареєстровано майже 40 відсотків акцій. Проте голова мандатної комісії оголосив на зборах про наявність кворуму (присутність власників аж 75,4 відсотка акцій).

Збори, як і очікувалося, надали дуже широкі повноваження голові правління О. Заброцькому. Зокрема, як повідомляють інформагентства, право приймати рішення щодо фінансових операцій на суму в 500 тис. доларів США (придбання акцій за 3,5 млн. гривень якраз уміщається у ці межі). До Спостережної ради увійшли люди, судячи з усього, також не чужі голові правління.

І тепер ми, акціонери, з числа власників отих, майже 40 відсотків акцій, що не брали участі у голосуванні на заборонених судом зборах 22 січня, запитуємо: може, ми щось пропустили? Наприклад, якесь оголошення про те, що ВАТ "Вінницький завод тракторних агрегатів" є територією, вільною від українського законодавства, а також підприємством, що перебуває в особистій власності О. Заброцького і близьких до нього людей?..

Відповідь шукатимемо в судах України і Держкомісії з цінних паперів.

Олена ГРЕЧАНЮК.

Коли матеріал готувався до друку, надійшло повідомлення, що суд задовольнив заяву акціонерів ВАТ «Вінницький завод тракторних агрегатів» та заборонив голові правління О. Заброцькому та обраній на зборах Спостережній раді використовувати повноваження, надані їм на цих зборах, до вирішення судом справи.

З кулаками і... хрестом

Минулого тижня, якраз у день оголошення складу нового уряду, об'єктом брутального нападу групи осіб «кримінальної зовнішності» стали... канцелярія патріархії УАПЦ та редакція газети «Наша Віра». Штурм спричинено вочевидь не молитовним екстазом молодиків: як розповідають очевидці, нападники били людей, які перебували у приміщенні, не розбираючи, хто в расі, а хто в піджаку. Постраждав від кулаків і протоієрей Валерій Копійка — настоятель Свято-Дмитрівської церкви, що розташована у цьому ж приміщенні. Редактора «НВ», відомого письменника, лауреата Шевченківської премії, колишнього політв'язня 75-річного Євгена Сверстюка силою викинули з будівлі. Найжахливіше, що керував цією «операцією» не якийсь «бригадир Хвощ», а людина, котра вважає себе... предстоятелем Української автокефальної православної церкви.

«Від часу проголошення себе «митрополитом Київським і всея України» Валерій Кудряков неодноразово заявляв про свої претензії на користування майном патріархії, — наголошується в офіційній заяві архієпископа Харківського і Полтавського УАПЦ владики Ігоря (Ісаченка). — Він зумів домовитися про надання для богослужінь Андріївської церкви, ввів в оману або знайшов методи впливу на окремих посадових осіб і активно використовував образ «настоятеля УАПЦ» для участі в білявиборчих інтригах». (Нагадаю, митрополит Мефодій засвітився також у гучному скандалі з орденом святого Станіслава: саме він благословляв на «кавалерські» діяння «благородних» лицарів і дам).

У тому, що дії Мефодія фактично руйнують церкву, переконаний і редактор «Нашої Віри» Євген Сверстюк. Водночас він вважає, що брутальний напад не є майновим конфліктом: якщо Мефодій претендував на приміщення патріархії та редакції, він мав би вирішувати це питання через суд.

— Патріархія УАПЦ не розглядає цей інцидент як прояв внутрішньоконфесійної боротьби, а розцінює як звичайний злочин, — прокоментував ситуацію оглядачеві «ГУ» народний депутат, отець Юрій Бойко. — Те, що відбувалося, ганебно для духовних осіб, які керували цими діями.

Протилежна сторона конфлікту штурм патріархії пояснює «брудною брехнею та наклепами» опонентів, які «використовували приміщення не за призначенням». Ось їх звідти «по-доброму» і «попросили». Що ж, цілком у «християнському» дусі...

Представники патріархії УАПЦ і Всеукраїнської православної газети «Наша Віра» просять Президента, Прем'єр-міністра і міністра внутрішніх справ посприяти їм у поверненні приміщення та майна патріархії, редакції, а також матеріальних цінностей Українського центру візантиністики та патрології за адресою вул. Трьохсвятительська, 8-а в Києві.

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Голова і депутат — компромат на компромат

■ ФАКТ І КОМЕНТАР

Львівська громада стала свідком своєрідної дуелі двох vip-персон: народного депутата Олекси Гудими та міського голови Любомира Буняка. Публічний взаємообмін «компроматами» триває...

Спочатку народний депутат оприлюднив сенсаційну новину: міська влада задіяна в корупційних оборудках, бо родичі посадових осіб є засновниками ТзОВ «Компанія Енергоінвест», створеного на базі комунальної власності. Тож місто, на думку народного депутата, зазнає збитків. Про це, зокрема, йшлося на сторінках «Голосу України». Тоді Олекса Гудима висунув ультиматум: якщо винуватці не повернуть «левову частку» міста, він звернеться до правоохоронних органів. Очевидно обвинувачена сторона не зрозуміла натяку, а тому народний депутат скликав ще одну прес-конференцію й уже відкритим текстом назвав прізвище тещі міського голови, яка фігурує серед співзасновників згаданої фірми.

— Ми вимагаємо негайної відставки Буняка. У разі його відмови УНП у міськраді ініціюватиме питання про недовіру, — заявив народний депутат. Він одразу запропонував заміну: мовляв, до наступних виборів виконувати обов'язки голови може секретар ради Зиновій Сірик. Схоже, що у самого пана Сірика ніхто не питав про його плани

і наміри, бо той одразу оприлюднив у ЗМІ свою позицію:

«Заява п. Гудими є абсолютно безвідповідальною і провокаційною (...). Це політичні ігри з прицілом на вибори мера у 2006 році.»

Міський голова прийшов на свою прес-конференцію у доброму настрої і не без гумору відкрито доповів про всі свої «корупційні гріхи». Так, його теща справді взяла кредит у банку і вклала кошти у згадану компанію. І нікому із львів'ян не заборонено це робити. Мало того, було б добре, за його словами, унезалежнити місто від приватного монополіста «Львівобленерго» і мати автономне енергопостачання. Міський голова відкрив й інші секрети. Дружина має крамницю оптики, а син — невелику будівельну фірму. Їх останніми місяцями посилено перевіряють усі контролюючі органи.

А як же бути з установкою Президента і нової влади на те, що посадові особи та їхні родичі мають бути поза бізнесом? І як врешті бути із вельми скромними соціальними стандартами, а конкретніше — як виживати на скромну зарплатню службовця? У відповідь на запитання кореспондента «Голосу України» Любомир Буняк торкнувся теми, яка поки що сором'язливо замовчується.

— Якщо стоїть питання про те, що родичі до сьомого коліна мають не займатися бізнесом, то нехай це стосується всіх... У мене — четверо дітей. То що ж, їм бомжами тепер стати? Я і члени моєї сім'ї працюємо у правовому полі. Так само й «Енергоінвест». Я — незручний, бо багатьом перекрив шляхи до збагачення, — так Любомир Буняк пояснив надто пильну політичну увагу до своєї персони.

Одне слово, винним себе він не визнає і не збирається іти з посади. А народному депутатові закинув, що той, за його інформацією, зібрав великі гроші на потреби помаранчевої революції і не відзвітував за них. А громада слухає, читає і кепкує: що менше портфелів —то більше компроматів...

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Львів.

■ СПОРТ

За рік до початку

Олімпізм. 363 дні залишається до старту зимових Олімпійських ігор 2006 року. Позавчора, за рік до їх відкриття в Турині (Італія), відбулися урочистості, присвячені цій даті. Президент МОК **Жак Рогге** підписав офіційні запрошення національним олімпійським комітетам. А оргкомітет Олімпійських ігор-2006 представив програму «Один рік пройти», котра передбачає інформаційне мовлення, культурну програму, спеціальні туристичні пропозиції, ідеї популяризації Італії та Турина.

Підковзнулися на старті

Хокей. Клагенфурт (Австрія). Кваліфікаційний турнір до Олімпійських ігор-2006 (Турин). У першому матчі на прихильників збірної України чекало гірке розчарування. Наша команда зазнала поразки (3:4) від команди Франції. Зважаючи на те, що з груп виходять лише переможці, то на позитивний результат кваліфікаційного відбору для синьо-жовтих залишаються примарні надії.

Звичайно, якби до Австрії прибули всі потенційно найсильніші українські гравці, то, можливо, і настрій наш був би ліпший. Але ті наші лідери змушені тинятися по світах у пошуках хліба насущного. Адже вдома колись потужну хокейну індустрію розвалено вщент. Ні для кого не таїна, що хокей в Україні — на межі вимирання...

Першого ігрового дня збірна Австрії упевнено переграла команду Казахстану — 4:0. Цей успіх господарів турніру ще збільшив їхні претензії на олімпійську путівку.

Відгомін перемоги

Футбол. Президент ФФУ **Григорій Суркіс** після матчу Албанія—Україна в Тирані сказав:

— Природно, що фізичний стан нашої команди тепер на низькому рівні. І головні чинники, котрі допомогли нам здобути перемогу, — велике бажання і самовіддача. А ще нашому успіху сприяв вищий загальний клас української збірної. У другому таймі лише завдяки випадку ми вберегли свої ворота від пропущеного м'яча.

Мені хочеться забути про цю гру, як про поганий сон. І згадувати про неї лише в тому плані, що здобуто три очки. Об'єктивно зусебіч ми продемонстрували антифутбол. Та ми пройшли цей іспит, і я гадаю, що через півтора місяця до матчу з Данією підійдемо в ліпшій формі, скоординованішими, і якість гри буде абсолютно іншою.

Товариські матчі

Туреччина. «Металург» (Запоріжжя) — «Лада» (Росія, Тольятті). 2:0 (Любарський, Невмивака). «Арсенал» (Київ) — «Гайдук» (Хорватія, Спліт). 2:2 (у киян відзначилися Мізін та Окодува).

Підготував Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Буковина міцно стає на лижі

Фото Романа КЛИМА.

Чернівецька область. Тут відкрито ще два гірськолижні комплекси: «Кичера», що в селі Миговому на Вижниччині, та в селі Горбовій Герцаївського району. У Миговому в розпорядженні туристів дві траси: для початківців (завдовжки 250 метрів) та для професіоналів гірськолижного спорту (на 1100 метрів). Підприємці вже закупили снігові гармати, але в них поки що немає потреби, адже снігу випало вдосталь. За місяць відкриють ще одну трасу завдовжки 1350 метрів. На ній можна буде влаштовувати спортивні змагання.

Сергій СУЛИМА.

На знімку: снігу багато не буває.

ШАНОВНІ АКЦІОНЕРИ ЗАТ «РІДНА ПРИРОДА»

чергові загальні збори акціонерів Закритого акціонерного товариства «Рідна природа» відбудуться 30 березня 2005 року о 10 годині за адресою: м. Київ, вул. Межигірська, 25-А. Реєстрація акціонерів та їх представників відбудеться за вказаною адресою з 9-00 до 10-00.

Порядок денний:

1. Затвердження річних результатів діяльності ЗАТ «Рідна природа» за 2004 рік;
2. Затвердження основних напрямків діяльності товариства на 2005 рік;
3. Затвердження звіту та балансу ЗАТ «Рідна природа» за 2004 рік;
4. Розподіл прибутку за підсумками 2004 року та виплата дивідендів;
5. Прийняття рішення про збільшення статутного капіталу ЗАТ «Рідна природа»;
6. Прийняття рішення про додатковий випуск акцій ЗАТ «Рідна природа»;
7. Внесення змін до статуту ЗАТ «Рідна природа» у зв'язку із збільшенням статутного капіталу товариства і приведенням статуту у відповідність до чинного законодавства;
8. Затвердження статуту товариства у новій редакції.

Статутний капітал товариства збільшується шляхом додаткового випуску акцій з метою розширення діяльності товариства. Мінімальний розмір збільшення статутного капіталу 218000 грн. Додатково випускатимуться прості іменні акції у кількості 21800 штук номінальною вартістю 10 грн. на загальну суму 218000 грн. Акціонери ЗАТ «Рідна природа» мають переважне право на придбання акцій додаткового випуску в кількості, пропорційній їх частці у статутному капіталі товариства. Власники акцій не матимуть збитків, пов'язаних із зміною статутного капіталу.

Проект змін до Статуту ЗАТ «Рідна природа»:

«Викласти п.6.1. Статуту у такій редакції: Статутний капітал Товариства становить 450000 гривень та поділений на 45000 простих іменних акцій номінальною вартістю 10 (десять) гривень кожна.»

Для участі в зборах акціонери повинні представити документ, що посвідчує особу, а їх представники - також довіреність на право участі у зборах. Для ознайомлення з матеріалами щодо порядку денного звертатися за адресою: м. Київ, вул. Межигірська, 25-А, контактний телефон: 425-12-80.

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та ліквідатор ВАТ "Селидівське АТП 11416",

повідомляють про проведення конкурсу з продажу активів. На конкурс виставляються активи ВАТ "Селидівське АТП 11416", які розташовані за адресою: Донецька обл., м. Селидове, вул. Гоголя,44: 1. Будівлі (профілакторій, ктп, павільйон, трансформаторний кіоск, цех - мийки) та споруди, початкова ціна продажу - 142940,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 7147,00грн. Зі зниженням початкової ціни продажу на 20%: 2. Автобус ЛАЗ 695Н, 1994р., початкова ціна продажу - 6388,49грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 319,42грн. 3. Автобус ЛАЗ 699Р, 1994р, початкова ціна продажу - 6740,38грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 337,02грн. 4. Автобус ЛАЗ 695Н, 1993р., початкова ціна продажу - 6242,79грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 312,14грн. 5. Автобус ЛАЗ 695Н, 1991р., початкова ціна продажу - 4619,34грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 230,97грн. 6. Автомобіль ЗИЛ 43412, 1992р., початкова ціна продажу - 3021,75грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 151,09грн. З фіксованими умовами конкурсу та технічною характеристикою можна ознайомитись у організатора конкурсу. Гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників конкурсу-17,00грн. перераховуються на р/р. 260077397 в ДОД АППБ „Аваль", м. Донецька, МФО 335076, ОКПО 26252727, Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі в конкурсі необхідно надати письмову заяву організатору торгів - Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 15 календарних днів із дня публікації в газеті по 26 лютого 2005р. включно. Конкурс відбудеться після 15 календарних днів із дня публікації інформації 28 лютого 2005р. об 1100 в ФДГУ Агентства з питань банкрутства в Донецькій області за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський,8. Переможець конкурсу на підставі протоколу конкурсу укладає договір купівлі - продажу з ліквідатором ВАТ "Селидівське АТП 11416". Довідки за телефонами: 304-37-21, 304-77-83 та на сайті ФДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області: bankruptcy.internet.dn.ua.

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Івано-Франківській області (Організатор) проводить публічні торги з продажу майна підприємства - банкрута ЗАТ "Фарфор",

яке розташоване в м.Борислав, вул.Сосюри,3, Львівська область. Загальна характеристика об"єктів продажу: Лот №1. Плоскошліфувальний верстат 3Б722, початкова ціна 12332 грн. Лот № 2. Зварювальна установка МШ, початкова ціна 920 грн. Лот № 3.Токарний верстат КН, початкова ціна 6738 грн. Лот № 4. Токарний верстат 1К62, початкова ціна 10837 грн. Лот № 5. Токарно-гвинтовий верстат, початкова ціна 12345 грн. Лот № 6. Універсально-фрезерний верстат, початкова ціна 8064 грн. Лот № 7. Токарний верстат 1М63, початкова ціна 14354 грн. Лот № 8.Основні засоби (прилад ПТ-500, генератор ТЗ-118, рахуючий пристрій, градирня, бензоколонка, насос НГШ, насоси НШ-32, комп'ютери), 10 од., початкова ціна 3534 грн. Лот № 9. Матеріали на складі (стартер для насосів, лампи до обладнання, ролики РМ, трансформатор ТК, крани змішувачі, плитка для підлоги, черепиця б/в, алмазні бруски та ін.), 19484 од., початкова ціна 126678 грн. Вартість лотів без ПДВ.

Граничний термін подачі заяви та сплати гарантійного внеску і реєстраційного збору учасниками торгів - до 11.03.2005р. Публічні торги відбудуться 15.03.2005р., о 10год. 30хв. за адресою: м.Івано-Франківськ вул.Бельведерська, 2А, оф.7.

Для реєстрації учасником аукціону необхідно подати: заяву; копію документа про сплату гарантійного внеску та реєстраційного збору; крім того фізична особа зобов"язана подати: копію паспорта та копію довідки про присвоєння ідентифікаційного номера; юридична особа - копії Свідоцтва про державну реєстрацію, Довідки про включення в ЄДРПОУ та документ, який посвідчує повноваження представника.Гарантійні внески учасників торгів чи конкурсу (5% від початкової ціни) та реєстраційний збір за реєстрацію учасників - 34 грн. перераховуються Організатору на р/р 260064425 в Івано-Франківській ОД АППБ "Аваль", МФО 336462, ідент.код. 26255708. З питань ознайомлення з об"єктами та оформлення участі в торгах звертатися за тел. (0342) 502494.

В газеті «Голос України» № 247 (3497) від 28.12.2004 р. в оголошенні про порушення справи про банкрутство Дочірнього підприємства «Комсомольський» Колективного підприємства «Житловик» (м. Горлівка, код ЄДРПОУ 20383374) невірно вказано номер справи: замість № 42/88 Б треба читати № 42/168 Б.

Господарський суд м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44 б) постановою від 17.01.2005 року по справі №24/851-б визнав банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Енергогазозабезпечення» (адреса: 03150, м. Київ, вул. Велика Васильківська, 62; код ЄДРПОУ 31517909, п/р 260092800 в АБ «Укргазбанк», МФО 320478) і відкрив ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Рибку О. В., ліцензія № 779170 серія АА від 26.07.2004 року, 03179, м. Київ, вул. Верховинна, 80, кв.54, тел. 8(044)295-33-33.

Господарський суд Сумської області (40477, м. Суми, вул. Рибалка, 20) ухвалою від 26.01.2005 р. порушив справу № 7/139-04 про банкрутство Дочірнє підприємство Машинотехнологічна станція «Білопільський машинобудівний завод» (код за ЄДРПОУ 24001872, юридична адреса: 41800, Сумська область, Білопільський район, м. Білопілля, вул. Макаренка, 1, р/р 260021601 в СОД АППБ «Аваль» ТВБВ Білопілля, МФО 337483).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Удовенка Романа Петровича, ліцензія серії АА № 719777 від 29.01.2004 р. (40030, м. Суми, вул. Кірова, 25 (4 поверх), тел.: (0542) 345-174).

Письмові заяви кредиторів та санаторів приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування цього оголошення.

Ухвалою Господарського суду Закарпатської області (88000, Закарпатська область, м. Ужгород, вул. Коцюбинського, 2/а) по справі № 16/310 порушено провадження у справі про банкрутство наступного підприємства: відкрите акціонерне товариство «Берегівський м'ясокомбінат» (90200, Закарпатська область, м. Берегово, вул. Сільвая, 3, код 00443468, п/р 260003021 в АППБ «Аваль», МФО 312345).

Розпорядник майна: арбітражний керуючий Завадяк Олександр Петрович (88000, м. Ужгород, вул. 8-Березня, 28, кв. 30, адреса для листування: 88018, м. Ужгород, пл. Б. Хмельницького, 2, оф. 236, ліцензія АА № 779322 від 29.10.2004 року).

Заяви кредиторів та заяви осіб, які бажають виступити інвестором боржника, приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування даного оголошення.

Оголошення опубліковане 04.02.2005 року в газеті «Голос України» від 04.02.2005 року про банкрутство слід читати:

«і відкриття процедури розпорядження майном».

«Розпорядником майна призначений».

Господарським судом Вінницької області (м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) по справі № 10/92-04 ухвалою від 12.07.2004 р. розпочато ліквідаційну процедуру у справі про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю «Домінанта-1», м. Вінниця, вул. Островського, 14, кв. 608, код 30453635.

Господарським судом Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) постановою суду від 19.01.2004 року по справі № 25/253 визнано КСП «Дружба» (код ЕДРПОУ 32536461, юридична адреса: 72415, Запорізька область, Приазовський раойн, с. Ганнівка, вул. Леніна, 39) банкрутом та розпочато ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором боржника призначено Якимівську міжрайону державну податкову інспекцію в Запорізькій області (72400, Запорізька область, смт. Приазовське, вул. Леніна, 24, тел. (06133)2-23-76).

Письмові заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Закрите акціонерне товариство «Спільне українсько-казахстансько-російське підприємство з виробництва ядерного палива» повідомляє

про проведення чергових загальних зборів акціонерів, що відбудуться 29 березня 2005 року о 10.00 годині за адресою: 04071, Україна, м. Київ, вул. Костянтинівська, 31.

Порядок денний:

1. Затвердження звіту ревізійної комісії за 2004 рік.
2. Затвердження річного фінансового звіту ЗАТ «СП УКРТВЗ» за 2004 рік.
3. Затвердження балансу ЗАТ «СП УКРТВЗ» за 2004 рік.
4. Затвердження звіту генерального директора про результати діяльності за 2004 рік.
5. Затвердження плану господарської діяльності ЗАТ «СП УКРТВЗ» на 2005 рік.
6. Розподіл прибутку й збитків ЗАТ «СП УКРТВЗ».
7. Обрання членів наглядової ради.
8. Обрання членів ревізійної комісії.

Довідки за тел. 568-59-88, 568-59-46.

До уваги страхувальників ЗАТ «Паливно-енергетична страхова компанія»

Повідомляємо, що на Загальних зборах акціонерів ЗАТ «Паливно-енергетична страхова компанія» (код за ЄДРПОУ 31241449, реєстраційний номер 1 073 120 0000 001245, реєстраційний номер 11100459 в Державному реєстрі фінансових установ, місцезнаходження: м. Київ, вул. Дегтярівська, 25/1), яке відбулося 02.02.2005 р. прийнято рішення про припинення діяльності ЗАТ «Паливно-енергетична страхова компанія» шляхом реорганізації - перетворення у Відкрите акціонерне товариство «Страхова Компанія «НОВА» (код за ЄДРПОУ 31241449), місцезнаходження: м. Київ, вул. М. Раскової, 11.

В зв'язку з цим до ВАТ «Страхова компанія «НОВА» переходять всі права та обов'язки за договорами страхування, укладеними ЗАТ «Паливно-енергетична страхова компанія», що не потребує додаткового оформлення договірних відносин із ВАТ «Страхова компанія «НОВА», оскільки ВАТ «Страхова компанія «НОВА» зобов'язується виконувати зобов'язання за всіма договорами страхування, укладеними ЗАТ «Паливно-енергетична страхова компанія».

У разі виникнення питань стосовно реорганізації звертатися за адресою: м. Київ, вул. Дегтярівська, 25/1, тел.: 494-12-33.

В оголошенні, опублікованому в газеті «Голос України» від 10.12.2004 р. № 234 (3484) про порушення провадження, треба читати: «порушено справу № 15/187 Б про банкрутство КП «Водоканал» м. Горлівка.

Ухвалою Господарського Суду Львівської області від 19.11.2004 р. відносно Приватної агрофірми «Краєвид» (Львівська обл., Сокальський район, с. Спасів) порушено провадження у справі про банкрутство. Цією ж ухвалою розпорядником майна призначено арбітражного керуючого - ліцензованого спеціаліста Хуткого А. Я. (ліцензія Мінекономіки серія АА № 485265, 79035, м. Львів, вул. Дністерська, 2/48). Претензії кредиторів та пропозиції санаторів приймаються протягом 1 місяця.

Постановою Господарського Суду Львівської області від 07.12.2004 р. Приватну агрофірму «Зоря» (Львівська обл., Сокальський район, с. Тартаків) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого - ліцензованого спеціаліста Хуткого А. Я. (ліцензія Мінекономіки серія АА № 485265, 79035, м. Львів, вул. Дністерська, 2/48).

Господарським судом Сумської області (40011, м. Суми, просп. Шевченко, 18/1) порушено справу №6/137-04 про банкрутство Колективного підприємства «Радіосервіс» (40011, м. Суми, вул. Леваневського, 10/1, код 05478491, п/р 260050486 в ОД Укрсоцбанк, МФО 337018).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Козіна Дмитра Васильовича (40034, м. Суми, вул. Інтернаціоналістів, буд. 63-а, кв.36, ліцензія серія АА № 487785 від 22.04.03 р.).

Господарський суд м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, буд. 44-б) 03.12.2004 р. порушив провадження у справі № 43/1005 про банкрутство Командного товариства «Омета Білдінг» (м. Київ, вул. Артема, 18, код ЄДРПОУ 21497973, п/р № 26005001172 у ЗАТ «Український кредитний банк» в м. Києві, МФО 312701) та введено мораторій на задоволення вимог кредиторів.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Хижняка Віталія Івановича, ліцензія серія АА № 485252, видана Міністерством економіки та з питань європейської інтеграції України 27.03.03 р. (04112, м. Київ, вул. Шамрила, 21, кв. 153, тел.: (8044) 236-95-17).

Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня публікації оголошення.

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та керуючий санацією ВАТ "Краматорський холодокомбінат",

повідомляють про проведення повторного конкурсу з продажу активів. На конкурс виставляється нерухомість, обладнання та інвентар ВАТ "Краматорський холодокомбінат", які знаходяться за адресою: м. Краматорськ, вул. Щербакова,2 зі зниженням початкової ціни продажу на 20% - 142666,40грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 7133,32 грн. З фіксованими умовами конкурсу та технічною характеристикою об'єкту можна ознайомитись у організатора конкурсу. Гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників конкурсу - 17,00 грн. перераховуються на р/р. 260077397 в ДОД АППБ "Аваль" м. Донецька, МФО 335076, ОКПО 26252727, Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі у конкурсі необхідно надати письмову заяву та конкурсну пропозицію організатору конкурсів Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, розташованому за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 25 календарних днів із дня публікації у газеті по 08 березня 2005р. включно. Конкурс відбудеться після 30 календарних днів із дня публікації інформації 14 березня 2005р., у Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області об 1400 год. за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Переможець конкурсу на підставі протоколу конкурсу укладає договір купівлі - продажу з керуючим санацією ВАТ "Краматорський холодокомбінат". Довідки за телефонами: 304-37-21, 304-77-83 та на сайті ФДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області: bankruptcy.internet.dn.ua

Ухвалою Господарського суду Київської області від 04.01.05 р. (адреса суду: 01033, м. Київ, вул. Жилянська, 58-б) порушено справу № 33/2б-2005 про банкрутство Закритого акціонерного товариства «ЕССЕН», код підприємства 25385722, (адреса: 09802, Київська область, м. Тетіїв, вул. К. Маркса, 105). Розпорядником майна призначено - арбітражного керуючого Єгоренкова Сергія Валентиновича (адреса листування: 01133, м. Київ-133, б-р Л. Українки, буд. 19, кв.138).

Доповнення

до публікацій в газеті "Голос Украни"
№ 247 від 28 грудня 2004 року
№ 8 від 18 січня 2005 року

до порядку денного Загальних Зборів акціонерів АППБ "Аваль", які відбудуться 25 лютого 2005 року:

ЗНЯТИ З ПОРЯДКУ ДЕННОГО ПУНКТ 7
"Про нову редакцію Положення про Спостережну Раду АППБ "Аваль"

ПУНКТ 9 ВИКЛАСТИ В НОВІЙ РЕДАКЦІЇ
ТА ВВАЖАТИ ПУНКТОМ 7:
"Про схвалення умов кредитних угод
і їх підписання між АППБ "Аваль" і Міжнародною фінансовою корпорацією (МФК)"

Правління АППБ "Аваль"

Господарським судом Вінницької області 25.01.2005 р. винесено постанову по справі № 5/442-04, про визнання банкрутом та відкриття ліквідаційної процедури ВАТ «Барське хлібоприймальне підприємство» ст. Бар Барського району Вінницької обл., вул. Вокзальна, 26; код ЄДРПОУ 00953154; р/р 26003301090 в «Промінвест Банк» МФО 302076.

Ліквідатором призначено Малахова С. А. (ліцензія АА В 250370, м. Вінниця, вул. Келецька, 126/137; тел.: (0432) 261-394.

Постановою Господарського суду м. Києва від 18.01.2005 р. по справі № 23/49-б Товариство з обмеженою відповідальністю «Фірма Екстромед» (код 19492141, зареєстроване Оболонською районною у м. Києві державною адміністрацією 26.01.1996 р. за адресою: 04073, м. Київ, проспект Московський, 21) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Степаненко Г. М. (ліцензія: серія АБ № 116225 від 13.01.2005 р.; поштова адреса: 04073, м. Київ, проспект Московський, 21, тел. (044) 467-76-16).

Народний календар

Ще рано лютому до березня в свати ходити

12 лютого — Трьох святих. Цього дня не можна прясти (плести), щоб не було наривів.

14 лютого — Трохима. Якщо вітряно, то літо буде мокре.

15 лютого — Стрітення, Громниці, Зимобор. Цього дня зустрічаються зима з літом. Якщо на Стрітення мороз буває, то ведмідь свою буду розбиває. Зимобор з відлигою — на ранню й теплу весну, зі снігом — на дощову й тривалу, а коли хуга — весна буде пізня і холодна; якщо цього дня не видно сонця — чекай сильних морозів.

17 лютого — Миколи. Лютневий Миколай і голодний, і холодний.

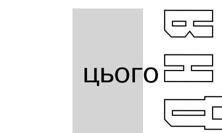

12 ЛЮТОГО

■ 1895 р. Народився художник Анатоль Петрицький. ■ 1919 р. Розпочала діяльність Академія наук у Києві. ■ 1936 р. У столиці УРСР відкрилася перша виставка народного мистецтва. ■ 1955 р. В СРСР прийнято рішення про будівництво космодрому Байконур. ■ 1960 р. Пуск першого в Україні атомного реактора. ■ 1982 р. Помер співак (бас) Євген Червонюк. ■ 1991 р. Відновлено Кримську Автономію в складі України.

■ 7 МІШКІВ ГРЕЧАНОЇ ВОВНИ

Мал. Володимира КАЗАНЕВСЬКОГО.

Чи знаєте ви, що…

...чоловік та жінка шукають одне одного в ресторані, а знаходять у Всесвіті!

Елементарно

Розгадано таємницю стародавньої маразмадорської цивілізації. Виявилося, комп'ютери, мобілки та електробігуді, якими користувались дикі маразмадорці ще в десятому тисячолітті до нашої ери, — це зовсім не їхній винахід, а гуманітарна допомога сусідніх держав.

Економіка відроджується

Нарешті запрацював і Кизяківський комбайновий завод. Щоправда, випускає він уже не комбайни, а пам'ятні медалі та сувеніри для тих, кому завод належить, але все одно за економіку приємно!

Причини і наслідки

Якби не торжество демократії та законності, якби не величезне зростання позитивних тенденцій, то й революцій не було б.

Докопайся до істини

У Березі Рябкової Кістки все завжди робилося для народу, інша річ — кому це було вигідно.

Приказка

Скажи мені, що ти придумав, і я скажу, чим ти думав.

Олександр ПЕРЛЮК.

Тези й антитези

☞ **Найпотрібніші люди — безробітні, бо вони зайві, як Онєгін чи як емігрант.**

☞ **Прометей повстав, бо був безсмертний і безробітний.**

☞ **Розумний мрійник мріє зазвичай про речі першої потреби: свобода, честь, закон.**

☞ **Ліквідували черги — от маєте хаос!..**

☞ **Дружина тебе шануватиме, якщо купиш їй не тільки норкову шубу, а й ту, яку вона може з'їсти.**

Володимир ГОЛОБОРОДЬКО.

Зроби крок мрії назустріч

— Привіт, Коляне!

— О, Жорик! Здоров, дружбане!

— Ти що тут стоїш?

— Та ось думаю, як зробити з карбованця три. Щоб і на пиво, і на цигарки вистачило.

— Ну, блін, ти даєш! Усі наші однокурсники по Європі вояжують, а ти на пиво не маєш. Заведи собі якийсь бізнес — і буде тобі і пиво, і до пива. Та що пиво?! Будеш, як сало в шоколаді!

— Та що я можу, коли, крім кульмана і стандартів, нічого не знаю?

— А що тут знати?! Узяв, продав, гроші в кишеню...

— Не знаю. Я якось не думав...

— А нема чого й думати! Займися нерухомістю, наприклад.

— Якою?

— Квартирами, звісно... Знаєш, які там ціни?! І при цьому в «у. о.»!

— Та в мене ж не те що квартири, в мене кутка навіть немає: я в тещі в приймах.

— А я нікому не скажу.

— А може, взяти щось десь дешевше, продати дорожче?

— Можна й краще! Я знаю один будинок, що ще за радянської влади почали будувати. Давай продаватимемо квартири в ньому.

— Той будинок, здається, і я знаю. Там Петько квартирами торгує.

— Ну, я не знаю!.. Давай нафтою торгувати, чи що?

— То її ж у нас нема!

— А хто про це знає?!

— А як торгувати тим, чого немає?

— Звісно, за попередньою оплатою!

— А не можна щось простіше?

— Ну, давай виробництвом займемося?

— Еге, а весь навар віддай на податки!

— Які податки?! У країні вже кілька років ніхто жодних податків не платить!

— Як це ніхто не платить?! А уряд, армія, міліція, чиновники?.. Вони що, повітрям живуть?

— А ти думаєш, для чого вони кредити в МВФ беруть?! А щодо повітря — це ідея? Давай випускатимемо екологічно чисте повітря!

— Як це?

— Звичайно. Як екологічно чисті продукти, як очищену воду. А в нас буде екологічно чисте тайгове повітря.

— Авжеж! А тут митниця! І обладнання!

— Яка митниця в тебе на балконі?! А обладнання — велонасос. Береш повітряну кульку і — чик-чик-чик... Устигай тільки етикетки клеїти!

— Здорово! Ти все-таки голова, я б до такого не додумався! А коли почнемо?

— Та хоч зараз. Давай твого карбованця, піду рекламу замовлю...

Юрій АЗАНОВ.

■ ДОШКА ПОШАНИ

Скальпелем по-живому

Юлія Тимошенко, Прем'єр-міністр України:

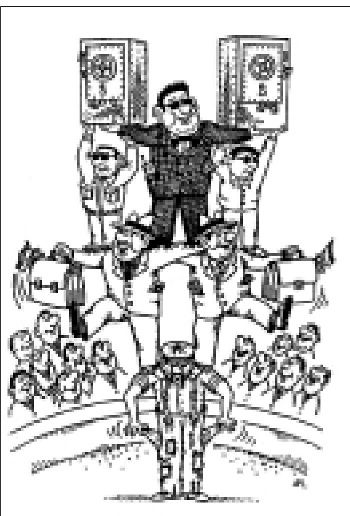
Мал. Олександра МОНАСТИРСЬКОГО.

— Кажуть, що у нас сьогодні в державі влада і капітал є сіамськими близнюками, які зрослися всіма внутрішніми органами: у нас спільна печінка, спільний шлунок і спільні інші органи нижче...

Від чергового:

— *Патологія випадку ще й у тому, що породив сіамських близнюків ТАТО — колишній Президент, а оперуватиме МАМА — нинішній Прем'єр.*

Невже?

Віктор Ющенко, Президент України:

— Де клан — там і зона...

Від чергового:

— *Невже і справді тепер буде навпаки: де зона — там і клан?!*

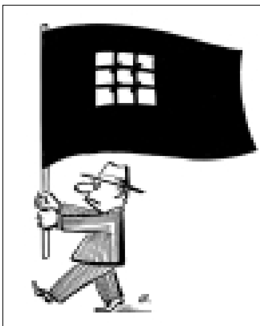
Мал. Василя ФЛЬОРКА.

Мал. Миколи КАПУСТИ.

Молодому опозиціонерові

Віктор Янукович, колишній Прем'єр-міністр:

— Я так подивився на склад уряду, на склад багатьох держадміністрацій. Дуже багато молодих. З одного боку, це добре, коли йде молодь; з другого боку, як кажуть, є ризик. Я пам'ятаю свої молоді роки. Є поспішність, є гарячність, що іноді призводить до небажаних наслідків.

Від чергового:

— *Ах, молодість! Бувало, згарячу висунешся в Президенти — і маєш цілу купу небажаних наслідків!*

Гурманові на закуску

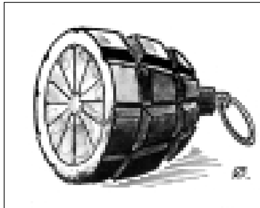
Мал. Василя ФЛЬОРКА.

Володимир Сівкович, народний депутат:

— Турчинов узагалі не збирається робити спецслужбу. Навпаки, він хоче розширювати СБУ до масштабів ФБР, Національного бюро розслідування (НБР) у суміші зі спецслужбою, тобто робити вінегрет.

Від чергового:

— *Ну, це ви даремно, пане Сівкович, у гарному вінегреті завжди присутня... якщо не капуста, то зелень!*

Запаморочення

Віктор Черномирдін, посол РФ в Україні, про Росію, яка не збирається вступати до ЄС:

— У нас є свій шлях. Ми й не на захід, ми й не на схід, ми й не на північ, ми й не на південь.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Від чергового:

— Пане Черномирдін, а помоєму, це вам Путін просто голову заморочив.

Чергував по «Куреню» Віталій СУДДЯ.

Редактор номера Віталій СУДДЯ.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО**, Анатолій **ГОРЛОВ**, Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА**, Іван **ІЛЛЯШ**, Світлана **ПИСАРЕНКО**, Віталій **СУДДЯ**.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Ⓡ Платні матеріали.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775. для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна: для фізичних осіб — 3,30 грн. та 2,00 грн. для підприємств і організацій — 6,00 грн на місяць. Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 159037.

СПДФО Гайденко В. І. (Друкарня «Нормальные цены») 61068, м. Харків, вул. Тарасівська, 2а. Зам. 31

ВАТ «Видавництво «Вільна Україна» 79026, м. Львів, вул. В. Великого, 2. Зам. 49

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13. Зам. 510

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 454-84-92;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

Internet: http://uamedia.visti.net/golos